

Sata vuotta liikuntakasvatuksen hyväksi

*Naisvoimistelupäivärahasto 1924-1975
Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö 1976-2023*

Toimittanut Pirjo-Liisa Vilenius 2024

SISÄLLYSLUETTELO

NAISVOIMISTELUPÄIVÄRAHASTO 1924-1975.....	6
Ensimmäinen NVP-juhla.....	7
NVP-juhla Helsingissä 14.11.1923.....	8
NVP:n vietto Turussa 14.11.1923.....	8
NVP-rahaston synty	9
 NVP-RAHASTON SÄÄNNÖT	10
1§	10
lisäys sääntöön, 1935	10
muutos sääntöön, 1935	12
2§	12
muutos sääntöön, 1935	13
3§	13
SNLL:n ja NVP-rahaston apurahat	14
SNLL:n hallituksen tarkennus pöytäkirjaan, 1927.....	14
lisäys 3§ kohta j.....	14
3§ soveltaminen.....	14
3§ b-e apurahat voimisteluyhdistyksille ja liikuntakasvatusopintoihin.....	14
3§ f SNLL:n liikuntaopisto Kisakallio	17
3§ j apurahat ja lainat SNLL:lle	19
4§	21
rahaston varallisuus	21
5§	23
muutos sääntöön, 1954	23
6§	24
muutos sääntöön, 1954	24
7§	24
lahjoituksia.....	24
8§	25
muutos sääntöön, 1954	25
 KATSAUS NVP-RAHASTON TOIMINTAAN 1924-1975.....	26

SUOMEN NAISTEN LIIKUNTAKASVATUSSÄÄTIÖ SNLS 1976-2023 28

Ennen säätiötä	29
säätiön perustaminen.....	30
säädikirja	30
säännöt 9.2.1976	31
säätiön määritelmä.....	33

SNLS:n toiminta 1976-2023 34

toimintakausi 1976-1990	34
toimintakausi 1991-2005.....	39
toimintakausi 2006-2023	49

Yhteenveto SNLS:stä 61

Historiikki 62

Kysymyksiä Kirsti Partaselle 64

Kysymyksiä Sanna Heikkilälle 67

LIITE Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiön säännöt 2024..... 69

LYHENNYKSET

Seuraavassa lyhennyksiä usein toistuvista sanoista. Ensimmäisen kerran nimet mainitaan kokonaisuudessa ja perässä lyhennys. Seuraavina kertoina vain lyhennys.

Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto, joka vuonna 1927 sai muodon	
Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto	SNLL
Naisvoimistelupäivä	NVP
Naisvoimistelupäiväjuhla	NVP-juhla
Naisvoimistelupäivärahasto	NVP-rahasto
Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö	SNLS
Työväen Urheiluliitto	TUL
Finlands Svenska Gymnastikförbund	FSG
Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat	SVoLi
Suomen Voimisteluliitto, vuoteen 2004	SVL,
sen jälkeen Suomen Voimisteluliitto (Svoli)	

Pirjo-Liisa Vilenius toimittaja-harjoittelijana v 1989 Hämeen Sanomissa

LUKIJALLE

Sata vuotta liikuntakasvatuksen hyväksi on historiikki Naisvoimistelupäivärahastosta ja Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiöstä, joissa on elänyt ja elää yhä naisvoimistelun äidin Elin Kallion lämmin, viisas ja ymmärtäväinen henki. Sen haluan historiikissani välittää lukijoille.

Naisvoimistelupäivärahasto (1923-1975) ja sittemmin Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö (1976-) on sadan vuoden ajan tukenut Suomen Naisten Liikuntakasvatustiliiton ja sen seuraajien sekä liittoon kuuluvien voimisteluyhdistysten kehitystä. Rahaston ja säätiön pääoma on vuosi vuodelta kasvanut ja käyttörahastosta on liennyt runsaasti apurahoja liiton ja yhdistysten liikuntakasvatustyöhön.

Lukija kysyy, mitä on liikuntakasvatustyö. Sadan vuoden aikana näkemykset liikuntakasvatuksesta ovat vaihdelleet yhteiskunnallisen kontekstinsa, aikansa ihanteiden ja mahdollisuuksien mukaan. Määritelmät kertovat siitä, kuinka eri aikoina on liikunnan avulla haluttu edistää voimistelijoiden terveyttä ja hyvinvointia.

Kiitän toimeksiantajaani, Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiötä saamastani mielenkiintoisesta tehtävästä. Historiikki on kirjoitettu kiitokseksi rahaston ja säätiön toimijoille menestyksekkäästä taloudenhoidosta ja liikuntakasvatustyön edistämisestä. Olen kirjoittanut historiikkia innolla ja uteliaisuudella, joskin minulla on omakohtaistakin kokemusta säätiöstä 1980-luvulta 2010-luvulle.

Historiikkia kirjoittaessani olen vahvasti tuntenut yhteyttä Irja Kleemolaan. Hänen lukuisat kirjansa ja artikkelinsa naisvoimistelusta ovat olleet järjestöurani ajan tietolähteinäni, ja haluan esittää hänelle niistä kiitokseni.

Kiitän lämpimästi Suomen Urheilumuseon arkiston virkailijoita palvelualltitudesta. Tunsin, että sain palvelua heidän arvostuksestaan Anni Collania, Suomen Urheiluarkiston perustajaa kohtaan. Olin Anni Collanin jalanjäljillä ja siitä ylpeä.

Hämeenlinnassa syyskuun 12. p:nä 2024

Pirjo-Liisa Vilenius

NAISVOIMISTELU-
PÄIVÄRAHASTO
NVP-RAHASTO 1924-1975

Anni Collan ja hänen johtamansa Suomen Naisten Liikuntokasvatusliito SNLL:n hallitus päätti viettää vuosittain naisvoimistelulle omistettua päivää kunnioittaakseen suomalaisen naisvoimistelun äidin Elin Oihonna Kallion elämäntyötä ja levittääkseen liikuntakasvatusharrastusta. Alkuvuodesta 1923 SNLL:n vuosikokous hyväksyi päätöksen ja suositteli juhlapäiväksi marraskuun 14. päivää, joka oli Oihonnan päivä. Ensimmäinen NVP oli samana vuonna. Sitten naisvoimistelupäivää, NVP:ä on vietetty säännöllisesti joka vuosi aina marraskuun 14. päivää lähinnä olevana sunnuntaina.

Ensimmäisen NVP:n suunnitteluun valittiin komitea, Anna-Liisa Petterson ja Aino Saarelainen, myöhemmin Esteri Pesola. Se teki selkoa suunnitelmistaan SNLL:n hallitukselle: Päivää vietetään SNLL:n vuosikokouksen päätöksen mukaan 14.11. 1923, jolloin kaikkia liiton alaisia yhdistyksiä kehoitettiin viettämään iltamia. Iltamissa myytäisiin Elin Kallion kirjoituksista koottavaa juhla-julkaisua sekä voimistelupäivämerkkiä. Jälkimmäisen suunnittelijaksi pyydettiin taiteilija Weissenbergia. Sitten siluetin Elin Kalliosta leikkasi taiteilija Cedercreuz. Juhla-julkaisua tilattiin 5000 kpl. Siinä oli Elin Kallion kuva ja omistus seuraavin sanoin: "Omistettu Suomen naisvoimistelun äidille, Elin Oihonna Kalliolle." Voimistelumerkkiä tilattiin 15.000 kpl. Niihin Lassila-Tiikanoja antoi tarvittavat 15.000 hakaneulaa. Merkit lähetettiin suoraan yhdistyksille. Kirjasta odotettiin saatavan 75% voittoa.

Ensimmäinen NVP-juhla 14.11. 1923

NVP:n iltamia järjestettiin Helsingin lisäksi 35 paikkakunnalla. SNLL:n hallitus halusi, että etupäässä liiton omat jäsenet tutustuvat Elin Kallioon ja varaisivat itselleen tästä tehdyn julkaisun, jota myytiin hintaan 5 mk. Samaksi päiväksi hankittiin oikeus myydä siluettia Elin Kalliosta hintaan 1 mk. Tulot osoitettiin liitolle. Julkaisua myytiin 1511 kpl ja merkkejä 8446 kpl.

Ensimmäiseen NVP:än oli lyhyt valmistautumisaika. Tulos oli sentään hyvä. Puhdas tuotto oli 4.230,45 mk (1725,68 € / 2023).

NVP-juhla Helsingissä 1923

Juhla Helsingissä oli NMKY:n juhlasalissa ja esiintyjinä olivat Helsingin Naisvoimistelijat, Säkenet, Naisylioppilasvoimistelijat ja Suomalainen Naisvoimisteluseura. Kaarina Kari piti tervehdyspuheen ja Anni Collan esitelmän aiheesta; ”Yleissilmäys naisvoimistelukasvatuksen historiaan”. Kutsuvieraana oli Elin Kallio. Hänestä NVP:n vietto oli tuntunut aluksi oudolta ja mahdottomalta. Juhlan jälkeen hän kiitti ”rakkaita lapsiaan” kauniista juhlasta ja ymmärsi nuorten halun innostua ja ihailla jotakuta.

Lähde; Kisakenttä 1923

NVP:n vietto Turussa 1923

Turun Naisvoimistelijat järjesti ensimmäisen NVP:nä juhlan Suomalaisella lyseolla. Neiti Kaislaranta esitti alkusoiton runsaslukuiselle yleisölle. Neiti Havulinna piti lämminhenkisen puheen, jossa kiitettiin rakasta ”Mammaa” hänen uhrautuvasta ja tarmokkaasta työstään naisvoimistelun kehityksessä.

Ohjelmaan sisältyi monia liikunta- ja musiikkiesityksiä. Juhla päättyi yhteislauluun; ”Jos sydän sulla puhdas on.” Järjestäjät toivoivat, että juhla olisi yleisöön niin vaikuttanut, että se ymmärsi voimisteluaatteen suuren ja jalon merkityksen.

Lähde; SNLL:n historia I, käsikirjoitus

NVP-rahaston synty

Joulukuussa 1923 Anni Collan teki ehdotuksen NVP:n rahojen käytöstä. Se hyväksyttiin liiton vuosikokouksessa alkuvuodesta 1924. NVP-juhlan tuotoilla perustettiin Naisvoimistelupäivärahasto NVP.

SNLL:n yksityinen jäsen Anna Vuolle-Apiala laati 1924 sääntöehdotuksen ns. "Kallio-rahastolle". Ehdotuksen tarkasti ja sitä muokasi Anni Collan. Vuosikokous Mikkeliissä helmikuussa 1925 hyväksyi sääntöehdotuksen. Oikeusministeri vahvisti sen 5.5. 1925. Sääntömuutoksia tehtiin vuosien aikana useita. Ne esitteli vuosikokoukselle SNLL:n hallitus.

Rahasto

Rekisteröity yhdistys voi perustaa taseeseensa rahastoja tulevaa tarkoitusta varten. Esimerkkinä apuraha-, toimitilatai syntymäpäivärahasto, joilla tuetaan yhdistyksen toimintaa. Rahastoa voidaan kartuttaa korkotuloilla, sijoittamalla sen pääomaa tuottavasti ja toteuttamalla pienimuotoista varainhankintaa. Rahaston tulot ja menot näkyvät yhdistyksen tuloslaskelmassa, pääoma sen taseessa. Taloudellinen toiminta ei ole yhdistyksen pääasia.

Lähde; Patentti- ja Rekisterihallitus

Naisvoimistelijoiden juhlakulkue 1929 Helsinki

NVP-RAHASTON SÄÄNNÖT 5.5.1925

Rahaston toimintaa säätelivät sen perustajien laatimat ja oikeusviranomaisen hyväksymät säännöt. Seuraavassa säätiön toimintaa esitellään kunkin sääntöpykälän viitoittamana. Säännöt kirjoitettu kursiivilla. Yksityiskohdista muodostuu kokonaisuus.

1§

Sen puhtaan voiton mk 4230,45 mk, jonka Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto sai ensimmäisestä pitämästään naisvoimistelupäivästä v. 1923, jättää SNLL Suomen naisvoimistelun uranuurtajan, lehtori Elin Kallion työn kunnioittamiseksi perustamansa naisvoimistelupäivärahaston pohjarahaksi.

Kaikki korot ja tästä lähin mahdollisesti saatava puhdas voitto naisvoimistelupäivistä lisätään pääomaan niin kauan, kunnes rahasto on kasvanut Smk:ksi 25.000. Tämän jälkeen lisätään puolet naisvoimistelupäivistä saadusta puhtaasta voitosta ja puolet vuoden varrella erääntyvistä korkotuloista pääomaan niin kauan, kunnes pääoma on kasvanut Smk:ksi 50.000. Sen jälkeen, kun rahasto on noussut edellä mainittuun suuruuteen, lisätään puolet rahaston korkotuloista pääomaan siihen asti, kunnes pääoma on Smk 100.000.

Jos kuitenkin rahastoa hoitava toimikunta katsoo silloisissa oloissa sopivammaksi pienentää kasvatettavan osan koroista, esitettäköön tämän kohdan muutosta siinä järjestyksessä kuin 6§:ssä tarkemmin on määrätty. Joka tapauksessa on pääomaa jatkuvasti kasvatettava, vaikkapa vain vähänkin vuodessa.

1927 Vuosikokous päätti, että Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto oikaistaan nimeksi Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto SNLL.

Rahaston historian aikana NVP-juhlia järjestettiin joka vuosi Helsingissä ja maan eri puolilla olevissa paikallisyhdistyksissä, poikkeuksena sotavuosi 1944. Paikallisyhdistyksissä NVP:n vietto hiipui vähitellen. Liitto sen sijaan järjesti juhlia menestyksellisesti, sotavuosien jälkeen Kansallisteatterissa aina 1990-luvulle.

Lisäys 1 §:n ensimmäiseen kappaleeseen, 1935

Rahastoa kartuttamalla voidaan siihen liittää muiden liikuntakasvatustyön hyväksi työskentelevien naisten nimiä ja on naisvoimistelupäivärahastoon liittyvinä mainittava vuosikertomuksessa.

NVP-rahasto oli kunnianosoitus ansioituneille liikuntakasvatustyön tekijöille. SNLL:n vuosikokous liitti Elin Kallion rinnalle rahaston säädekirjaan seuraavat nimet: Anni Collanin, 1936, Elli Björkstenin, 1947, Kaarina Karin, 1949, Aino Saarelaisen, 1965, Hilma Jalkasen, 1965, Ruusa Niemistön, 1971, Ester Aulangon, 1975 ja Laila Reinikaisen, 1969.

Hilja-Maria Niku kirjoitti Kisakentässä v. 1936 historiallisesta tapahtumasta:

”Vuosikokous oli oikein historiallinen sen puolesta, että Anni (Collan) huudettiin sataprosenttisen yksimielisesti liiton ensimmäiseksi kunniajäseneksi ja noustiin vielä asian vahvistukseksi takajaloille. (Kunniajäsenkandidaatti muilutettiin siksi aikaa muualle, koska asia ilmoitettiin vasta iltajuhlassa.) Anni taas vastaa makkarankäryyn vastustaessaan hännän liittämistä naisvoimistelupäivärahaston nimeen – ikäänkuin niitä liitettäviä ilmaantuisi kuin sieniä sateen jälkeen. Ja illalla se sitten kuultiin Kaijan julkijulkistavan, että Mamma Kallio on saanut Anni- pennustaan toverin ylhäiseen yksinäisyyteensä naisvoimistelupäivärahastossa.”

Kaarina Kari ja Anni Collan

Sääntömuutos 1§:n 2. kappaleeseen, 1935

Muutos alleviivattu.

2§

Kaikki korot ja tästä lähin mahdollisesti saatava puhdas voitto naisvoimistelupäivistä lisätään pääomaan niin kauan, kunnes rahasto on kasvanut mk:ksi 25.000:-. Tämän jälkeen lisätään puolet naisvoimistelupäivistä saaduista puhtaasta voitosta ja puolet vuoden varrella erääntyvistä korkotuloista pääomaan niin kauan, kunnes pääoma on kasvanut mk:ksi 50.000:-. Tämän jälkeen liitetään pääomaan jatkuvasti kymmenesosa vuotuisista korkotuloista.

NVP:n tuotto oli se puhdas tulo, joka tuli NVP-juhlien pääsymaksuista, NVP:n merkin ja postikortin myynnistä ja SNLL:n seuroille tarjoamasta ohjelmamateriaalista. Vuonna 1924 liitto peri puheesta 10 mk, runosta 20 mk ja urheilumerkkiaiheisesta kuvaelmasta 25 mk. Kaikki tulot tuloutettiin SNLL:oon.

1§:n ja sen muutoksen mukaan NVP:stä saatu tuotto siirtyy NVP-rahastoon kunnes pääoma on kasvanut 50.000 mk:si. SNLL:n hallitus päätti kuitenkin vuosittain, mihin tuotot siirrettiin. NVP-rahasto sai ne useana vuotena, muita kohteita olivat edustus- ja avustusrahasto, tunturihiihtorahasto, SNLL:N tyttötyö, Kisakallio, Lingiadijuhlan valmistelu, Invalidiliitto ja maanpuolustustyö, SNLL:n olympiavalmennus, tanhu- ja leikkitoiminta sekä NVP-juhlan esiintyjät.

Naisvoimistelupäivärahastoa hoitaa SNLL:n vuosikokouksessa valittu toimikunta, johon kuuluu 7 vakinaista ja 3 varajäsentä. Se on tilivelvollinen ja vastuunalainen rahavaroista SNLL:n vuosikokoukselle, jolle sen tulee esittää kertomus rahaston tilasta ja siitä, miten kunakin vuonna toimikunnan käytettäviksi erääntyneet varat on jaettu.

Vuosikokous valitsee toimikunnan puheenjohtajan, muut virkailijat valitsee toimikunta keskuudestaan. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Toimikunnan vakinaisista jäsenistä tulee kahden olla liiton hallituksen vakinaisia jäseniä. Jäsenet valitaan 3 vuodeksi kerrallaan ja joutuu vakinaisista kaksi jäsentä kahtena ensimmäisenä vuotena arvalla erovuotoon.

Toimikunta on täysivaltainen, kun 5 jäsentä on saapuvilla.

NVP: rahaston ensimmäiseen toimikuntaan kuuluivat vuoden 1924 vuosikokouksen päätöksellä Anni Collan, puheenjohtaja, Elvi Ignatius, sihteeri, Helny Bergbom, rahastonhoitaja ja jäsenet Kaarina Kari, Impi Mielonen Viipurista, Aino Konsti Vilppulasta, Karin Salminen Tampereelta sekä kolme varajäsentä. Toimikunta keskittyi alkuvuosina pääoman kasvatamiseen, apurahoja se alkoi jakaa vuodesta 1929.

Irja Kleemola selvitti NVP-rahaston toimikunnan kokoonpanon vuodesta 1934. Rahaston hallituksen jäsenten nimiluettelo on SNLL:n historia 1896-1975-kirjassa siv. 627-629.

NVP-rahasto oli itsenäinen toimija, jolla oli oma kirjanpito. Sitä ei oltu kuitenkaan rekisteröity. Rahaston säädekirja, joka oli vuoden 1924 vuosikokouksen päätös, ei ole käytävissä. Oman kirjanpidon saattaa selittää sääntöjen 2§, jossa määritellään toimikunnan velvoitteista SNLL:n vuosikokoukselle.

2§:n sääntömuutos, 1935

Muutos alleviivattu

Naisvoimistelupäivärahastoa hoitaa toimikunta, johon kuuluu 7 vakinaista ja 3 varajäsentä. Toimikunnan jäsenistä valitsee SNLL:n vuosikokous 5 vakinaista ja 3 varajäsentä sekä liiton hallitus keskuudestaan 2 jäsentä. SNLL:n vuosikokouksen valitsemien jäsenten toimikausi kestää 3 vuotta ja liiton hallituksen valitsemien jäsenten saman ajan kuin heidän toimikautensa on hallituksessa sekä eroavat vuosikokouksen valitsemista jäsenistä vuosittain ne, joiden toimikausi on kestänyt edellä sanotun ajan. Vuosikokous määrää myös toimikunnan puheenjohtajan.....

Sääntömuutoksen esitti SNLL:n hallitukselle prokuristi Elvi Ignatius. Muutos koski 2 rahaston vakinaisen jäsenen valintaa, samalla sääntö muovautui sujuvampaan muotoon.

3§

Naisvoimistelurahaston koroista ja vuosittain pidettävien naisvoimistelupäivien puhtaasta voitosta, sikäli, kuin niitä 1§:n määrittelyjen mukaan tulee toimikunnan käytettäväksi, jalkaa rahaston toimikunta sille osoitettujen a – f kohtia koskevien hakemusten perusteella SNLL:n jäsenille seuraaviin naisliikuntakasvatusta edistäviin tarkoituksiin;

- a) *avustuksina naisliikuntakasvatuskurssien pitoa varten*
- b) *apurahoina liikuntakasvatusopintotyöhön*
- c) *apurahoina liikuntakasvatusopiskelua varten ulkomailla SNLLiitton kuuluvien yhdistysten johtajille, jotka ulkomailta palattuaan sitoutuvat vähintään yhden vuoden aikana edelleen johtamaan jotakin SNLLiitton kuuluvaa yhdistystä*
- d) *apurahoina liikuntakasvatusopiskelua varten ulkomailla liiton jäsenille, jotka kirjoittamiensa kirjojen kautta tai muuten ovat edistäneet liikuntakasvatustyötä maassamme.*
- e) *avustuksina yhdistyksille voimistelutelineitä, leikki- ja urheiluvälineitä hankittaessa*
- f) *avustuksina ja korottomina lainoina liiton tarkoituksia palveleville yhtymille voimistelutaltoa hankittaessa tai tämän talon velkoja maksettaessa.*
- g) *käännöspalkkioina henkilöille, etupäässä SNLLiiton jäsenille, jotka ovat suomentaneet naisliikuntakasvatusta edistävää ulkomaista kirjallisuutta.*
- h) *tekijäpalkkioina naisliikuntakasvatusta edistävistä kirjoista*
- i) *kunniapalkintoina henkilöille, jotka voimaperäisesti ovat edistäneet naisliikuntakasvatusasiaa maassamme (kunniapalkinto jaetaan ilman erityistä anomusta)*

Hakemukset ovat jätettävä toimikunnalle vuosittain toimikunnan julistamana hakuaikana. Tiedotus hakuajasta on ilmoitettava liiton äänenkannattajassa ja kiertokirjeellä yhdistyksille ja paikallistoimikunnille. Palkinnot ja apurahat jaetaan vuosittain sinä päivänä, kun toimikunta sen parhaaksi katsoo. Silloin kun kunniapalkintoja voidaan jakaa, tehdään se SNLLiiton vuosikokouksessa tai liiton juhlilla.

3§:än uusi kohta j, 1932

- j) *Tarpeen vaatiessa voidaan hallituksen tekemän anomuksen perusteella näitä varoja käyttää liiton käytännöllisen työn tukemiseksi.*

SNLL:n ja NVP-rahaston apurahat

Vuonna 1920 perustettiin Suomeen Valtion voimistelu- ja urheilulautakunta, jossa jäsenenä oli SNLL:sta Anni Collan. Vuodesta 1924 lautakunta avusti urheilun keskusjärjestöjä apurahalla. Saamansa apurahan SNLL käytti neuvontaan, kurssityöhön ja apurahiin, jotka kohdistettiin jäsenyhdistyksille. Erityisesti SNLL suosi 4-viikkoisia johtajakoulutuksia Varalassa, sittemmin Kisakalliassa. Niiden avulla SNLL edisti seurojensa elinvoimaa.

NVP-rahasto tuki yhdistyksiä väline-, teline- ja pukuavustuksina sekä jakoi stipendejä ansioituneille ohjaajille ulkomaisille opintomatkoille.

SNLL:n hallitus tarkensi pöytäkirjaansa 3§:ä, 1927

Koska 3§:n ensimmäinen kappale saattaa antaa aiheita erilaisille tulkinnoille, merkittiin pöytäkirjaan seuraava selvennys:

Naisvoimistelurahaston koroista ja vuosittain pidettävien naisvoimistelupäivien puhtaasta voitosta, sikäli, kuin niitä 1§:n määrittelyjen mukaan tulee toimikunnan käytettäväksi, jakaa rahaston toimikunta sille osoitettujen hakemusten perusteella seuraaviin tarkoituksiin, joista a-f kohdat koskevat vain SNLL:n jäseniä.....

NVP-rahaston sääntöjen 3§:n soveltaminen

Apurahat voimisteluyhdistyksille ja liikuntakasvatusopintoihin

Esimerkkejä voimisteluyhdistyksille ja yksityishenkilöille jaetuista apurahoista:

V. 1929 jaettiin ensimmäiset NVP-rahaston apurahat SNLL:n vuosikokouksessa. Jaettava summa oli 5.455 mk ja se jaettiin 17 yhdistykselle telineiden hankkimista varten. Telineet lähetettiin SNLL:sta, yhdistykset itse maksoivat rahdin ja kuljetuksen.

1931 SNLL:n hallituksen pöytäkirjassa todetaan: " NVP-rahasto on suostunut antamaan apurahan SOKOL-kurssille matkustavalle". SNLL:n hallitus ehdotti apurahaa Elna Tammiselle (myöhemmin Kopponen), jos hän on halukas lähtemään kurssille. Tamminen suostui ja sai NVP-rahastolta 2500 mk:n apurahan.

1934 NVP-rahasto jakoi teline- ja välineavustuksia 21 yhdistykselle. Telineitä olivat vieteriponnistuslauta ja irtosatula, välineitä olivat musta murjaani, keihäs, heittopussi ja tamburiini.

Kiitostakin tuli

23/5-39
Laitua 8/6-39. Lapsi 17/6-39

Suomen Naisten Liikuntakansustusliitto
Helsinki.

V. ja W. seura Laituan Liiton Nv. orasto
lammun parhaimmat kiitokset, niistä kah-
desta Mustasta Murjaanista, jotka orastom-
me on SNLL:stä saanut vastaan ottaa.

Kunnioittaen.
V. ja W. seura Laituan Liiton
Nv. oraston puolesta
Helmi Polka.

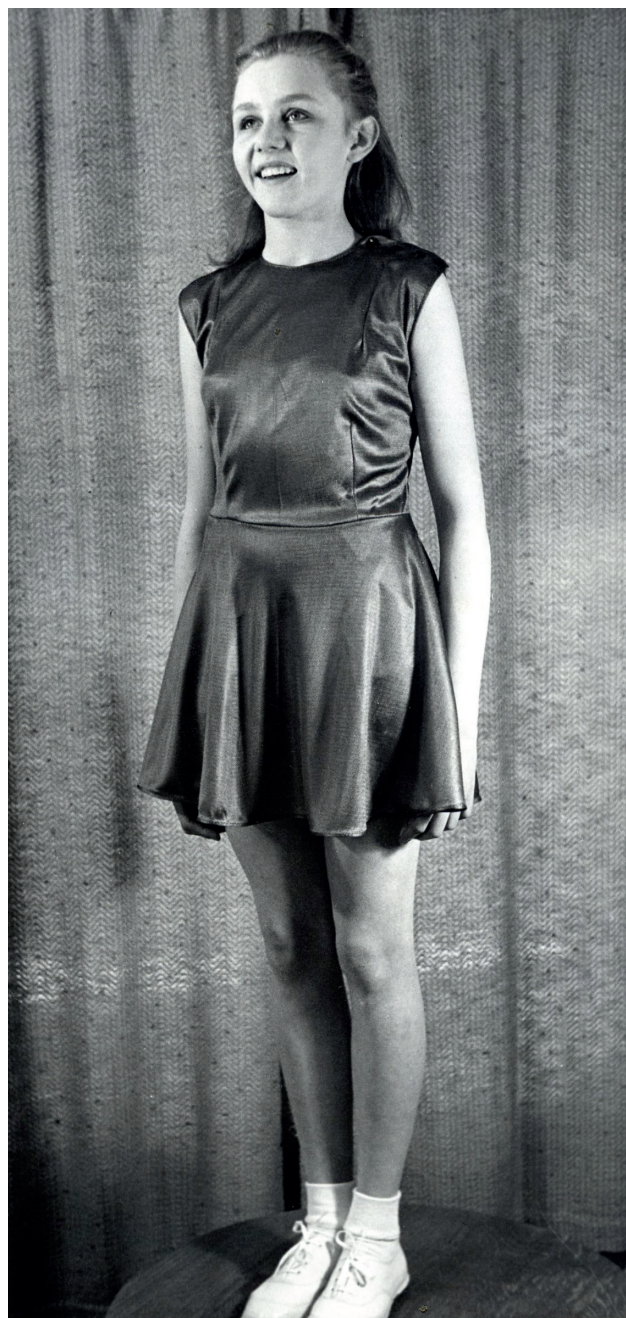
1939 NVP-rahaston toimikunta jakoi rahaston varoilla leikkivälineitä 30 yhdistykselle seuraavasti: 35 mustaa murjaania, 10 pikkumurjaania, 6 paria koripallorenkaita, 5 rajapalloa ja 2 heittorengaspeliä.

1944 Voimistelunopettaja Esteri Kiljunen laati SNLL:n historiikin aiemmin saamallaan apurahalla. Kustantaja ei suostunut sitä painamaan.

1950 NVP-toimikunta päätti jakaa 20.000 mk siten, että puolet annetaan kunniapalkintona lehtori Hilma Jalkasen Amerikan matkaa varten, toinen puoli jaetaan välineinä yhdistyksille.

1954 NVP-rahasto jakoi vuoden korkotuloista yhdistyksille seuraavasti: 10 kpl olympiapalloa, voimistelupuomi SNLL:n nimiin ja sitä lainataan yhdistyksille kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Ensimmäinen kolmivuotissopimus tehtiin Nokian Urheilijain Naiset ry:n kanssa. Lisäksi myönnettiin kaksi matkastipendiä Helsingin Telinetyttöjen anomuksen perusteella voimistelunopettajille Liisa Heinilälle ja Samuli Kankaalle.

1955 rahasto jakoi apurahojen yhdistyksille ja jäsenille voimisteluvälineiden hankintaan, 4 kpl 15.000-20.000 mk:n stipendejä yhdistysten johtotehtävissä vähintään viisi vuotta ansiokkaasti toimineille ja jatkuvasti mukana oleville henkilöille ulkomailla opiskelua varten ja 5 kpl 10.000 mk:n stipendejä johtotehtävissä toimiville liiton 4-viikkoisia kursseja varten.

Tytön silkkipuku 1960-luvulla

3§ f

1956 Impi Jokinen esitti, että NVP-rahastosta voisi vastaisuudessa anoa pieniä rahallisia avustuksia pukuhankintoja varten. Tämä toteutui ensimmäisen kerran 1961, kun NVP-rahasto jakoi sinisiä silkkipukuja piirikisojen osanottajille.

1969 rahasto jakoi apurahoja SNLL:n suosituksesta välineavustuksiin, Gymnaestradan pukuavustuksiin sekä matka-apurahoja johtajille Gymnaestrada-matkaa varten.

1970 SNLL esitti rahaston toimikunnalle, että se julistaisi haettavaksi välineavustuksia sekä stipendejä ulkomaisiin opintomatkoihin.

Apuraha-anomuksia tuli NVP-rahastolle vuosittain kymmeniä, eniten sotavuosien jälkeen, kun voimistelutoiminta yhdistyksissä elpyi. Esimerkeistä selviää, että SNLL:n hallitus antoi ehdotuksia ja suosituksia apurahojen jakamiseksi NVP-rahaston toimikunnalle. Kenties siksi, että SNLL:n hallituksella oli tieto, millaisia tarpeita seuroilla oli ja millaista toimintaa SNLL halusi seurojen toteuttavan. Toisaalta kentän ääntä käyttivät toimikunnassa 3 edustajaa, jotka tunsivat omakohtaisesti Helsingin ulkopuolella toimivien yhdistysten toimintaa ja edellytyksiä. Välikirkkoa ohjeistuksesta ei osapuolten kesken syntynyt.

avustuksina ja korottomina lainoina liiton tarkoituseriä palveleville yhtymille voimistelutaltoa hankittaessa tai tämän talon velkoja maksettaessa.

SNLL:n liikuntaopisto Kisakallio

Huvila Sipoon Karhusaaressa ja 2,7 hehtaaria maata siirtyi SNLL:lle 8.3. 1949 pidetyssä pakkohuutokaupassa, kauppahinta 3 350.000 mk. Kauppasumma ja verot maksettiin pääasiassa Veikkaustoimiston myöntämän 4 miljoonan markan lainan turvin. NVP-rahasto tuki eri tavoin Kisakalliota joko suoraan tai välillisesti SNLL:n kautta.

Marraskuussa 1949 SNLL:n hallitus pohti opiston muuttamista joko säätiöksi tai kannatusyhdistykseksi. Päätöstä ei silloin tehty, opisto jäi liiton hallintaan.

Asiaan palattiin 1950. Kaarina Kari perusteli itsenäistymistä liitosta sillä, että Kisakallion on tärkeä pystyä toimimaan mahdollisimman itsenäisesti.

Varatuomari Helvi Sipilän laatima säätiön sääntöehdotus hyväksyttiin oikeusministeriössä syksyllä 1953. Vuosikokouksen päätöksestä SNLL lahjoitti säätiölle opiston kaikkine varoineen ja velkoineen ja nimesi sille valtuuskunnan ja hallituksen. Liito antoi Kisakallio-säätiön peruspääomaksi 50.000 mk.

Lähde: Eveliina Vaino: Naisenergialla urheiluopisto, Kisakallion Urheiluopisto 1949-1999.

1953 NVP-rahasto lainasi Kisakallio-säätiölle korotonta lainaa 15.000 mk. Seuraavana vuonna lainasumma oli 800.000 mk. Se oli koroton ja käytettiin keittiön korjaustöihin ja liikuntalavan rakentamiseen.

4.2. 1965 SNLL:n tilintarkastajat huomauttivat, että Kisakallio-säätiö ei ollut lyhentänyt lainojaan, vaikka sille oli lähetetty kuoletusohjelma jo 21.12.1963. NVP-rahasto sanoi lainat irti ja lainasta tehtiin uusi velkakirja. Sille määrättiin 8%:n korko ja se sidottiin vuoden 1967 elinkustannusindeksiin. Lainan tuli olla loppuun maksettu vuoden 1968 aikana.

1970 Kisakallio-säätiö maksoi rahastolle pitkäaikaisen lainansa.

NVP-rahasto siirsi NVP-juhlasta saamansa puhtaan tuoton Kisakalliolle 1952 ja 1953.

Sääntöjen 3§:n f-kohdassa puhutaan korottomista lainoista. 1953 ja 1954 myönnetystä lainasta perittiin 1965 tehdyllä päätöksellä 8%:n korko.

Aamuvoimistelu Kisakallion pihalla

3§ j

...tarpeen vaatiessa voidaan hallituksen tekemän anomuksen perusteella näitä varoja käyttää liiton käytännöllisen työn tukemiseen

Apurahat ja lainat SNLL:lle

Kaikkiin alla oleviin anomuksiin ei asiakirjoista löytynyt päätöstä. Anomukset ovat SNLL:n pöytäkirjoista.

Apuraha-anomukset:

V.1932 2000 mk Kisakentän peruskulujen peittämiseen 2000 mk sekä varoja ruokatel-
tan ja pienien telttojen hankkimiseksi kesän
voimisteluleirille.

1933 telttojen hankintaan 1000 mk. Samalla
päätettiin, että kaikki liiton anomukset NVP:l-
le siitä lähtien tehdään suullisesti. Telttojen
hankintaan anottiin 4000 mk myös 1934.

1935 tunturimaja Vatikurun oston 17.900 mk,
mikä summa vastaa ko. vuoden voimistelu-
päivämerkkien myynnistä saatua tuloa.

Tunturimaja Vatinkuru paloi Lapin sodan aika-
na 1944 täydellisesti.

1940 SNLL tarjosi siirtolaisvoimistelijoille
vapaan oleskelun liiton leirillä. NVP-rahasto
maksoi 19 siirtolaisen matkakulut.

1955 historiikin kirjoitukseen 100.000 mk (kir-
joittajaksi kysyttiin Heli Kurvista) sekä 90.000
mk liiton valistustoimintaan.

1959 Elin Kallion elämäkerran julkaisemiseen
100.000 mk, tanhutoiminnan elvyttämiseen ja
Helsingin piirin seuroista koottavan edustus-
joukkueen harjoitus- ja johtajakuluihin 25.000
mk sekä lyömäsoitin ja liikuntakurssin opetta-
japalkkioihin 175.000 mk.

1962 matka-apuraha Toini Haarnin kansan-
tanssikurssimatkalle Italiaan.

Tunturimaja Vatikuru

Vuonna 1963 toteutettiin rahauudistus, jonka jälkeen uusi markka vastasi sataa vanhaa markkaa ja uusi penni yhtä vanhaa markkaa.

V. 1963 liikuntaesitelmien ja SNLL:n esittelylehtisen kääntämiseen 1.000 mk, Ligymm-akatemiaan ulkolaisten opettajien palkkaamiseen 1.450 mk, johtajastipendit kolmen suomalaisen opettajan Toini Haarnin, Aino Nummisen ja Pirkko Vilppusen täysihoitomaksuihin Ligymm-akatemiassa 1.6.7. 1963.

1964 Liiton monivuotisten johtajien opintomatkoihin Wienin Gymnaestradaan ja Ligymm-akatemiaan. Avustusta ei myönnetty. SNLL:n ja suomalaisen naisvoimistelun esittelylehtisen aineiston hankintaan ja julkaisemiseen 500 mk.

1965 laina, 10.000 mk liiton kireän taloudellisen tilanteen vuoksi kevääseen 1966 asti, korko käypä.

1966 liiton 70-vuotisjuhlien järjestämiseen 1.000 mk, ulkomaisten opettajien palkkaamiseen 1000 mk ja lyömäsoitinten hankintaan 900 mk.

1971 liiton 75-vuotisjuhlien järjestämiseen 1000 mk ja liiton historian julkaisemisesta aiheutuviin kuluihin 1000 mk.

.....

3 §:n f-kohta ei sananmukaisesti toteutunut SNLL:n lainatessa vuonna 1965 varoja NVP-rahastolta. Lainasta perittiin käypä korko.

Edustusjoukkue Amerikassa 1968

Naisvoimistelupäivän varoja säilytetään vakava-raisessa pankkiliikkeessä tai sijoitetaan varmoihin kiinteistöihin.

Rahaston varallisuus

Rahaston varallisuus on sen 50-vuotisen olemassaoloajan jatkuvasti kasvanut. Se oli 1924 rahastoa perustettaessa 4.320,45 mk ja kasvoi vuoteen 1927 mennessä 25.000 mk:ksi.

Ensimmäiset apurahat jaettiin 1929. Vuonna 1953 rahaston pääoma oli 717.051 mk ja se 6-kertaistui seuraavana vuotena, jolloin NVP-rahastoon liitettiin SNLL:n edustus- ja avustusrahasto, SNLL:n 50-vuotisrahasto sekä Tunturimajarahasto.

Pääomaa ovat kasvattaneet onnistuneiden sijoitusten lisäksi lahjoitukset ja pienessä määrin rahaston toimikunnan omat rahanhankintamuodot.

Vuosi	NVP-rahaston pääoma	Pääoma muunnettuna vuoden 2023 rahanarvoon
1924	4.230,45 mk	1.762,21 euroa
1927	25.000 mk	9.691,05 euroa
1953	717.051 mk	27.608,33 euroa
1954	4.656,508 mk *)	182.272,57 euroa
1969	62.311,52 **)	111.038,62 euroa

*) rahastojen yhdistäminen

**) rahanuudistus v. 1961, 100 mk > 1mk.

NVP-rahaston varallisuuden hoidosta eikä keinoista ole juuri asiakirjoissa mainintoja. Tilintarkastajat huomauttivat vuosittain SNLL:n tilintarkastuskertomuksessaan, että NVP-rahaston tilinpäätös ei sisällä liiton tilinpäätökseen.

1927 NVP-rahaston varallisuus oli 25.000 mk ja sitä saattoi alkaa käyttää tarkoitukseensa.

1927 SNLL:n hallitus merkitsi 50 kpl Kansallis-Osakepankin osakkeita, jotka NVP-rahasto maksoi.

1956 SNLL:n hallitus päätti, että NVP-rahaston toimikunnalla oli valtuudet sijoittaa 500.000-700.000 mk rahaston varoja edullisella tavalla. Asiakirjat eivät kerro, mihin varat sijoitettiin.

1967 suotuisan taloudellisen tilanteen vuoksi NVP-rahaston varoja sijoitettiin A-indeksitilille 15.000 mk.

1968 SNLL:n vuosikokouksen suostumuksella hallitus osti NVP-rahaston varoilla Pellosta tunturimajan, jonka kauppahinta palkkioineen oli 5.750 mk. Mökin korjauksen ja saunan

rakentamisen kunnostusarvio oli 4.800 mk. NVP-rahasto maksoi SNLL:n hallituksen siltä pyytämän summan 6.980,50 mk.

Näin Pellon majan käyttö palvelemaan jäsenistöä toteutui. Tontille päätettiin rakentaa hirsistä uusi rakennus. Pellon maja siirtyi vuonna 1977 liiton vuosikokouksen päätöksellä Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiön omistukseen.

1970 NVP-rahasto otti vastaan Rauma-Repolan osakeannin 126 ilmaisosaketta ja lunasti maksullisena 126 osaketta hintaan a 10 mk.

Edustusjoukkue Amerikassa 1968

5§

Jos SNLLiitto syystä tai toisesta nykyisessä muodossa lakkaisi, siirtyvät Naisvoimistelupäivärahaston varat Suomalaiselle Konkordialiitolle käytettäväksi niiden sääntöjen mukaisesti.

Sääntömuutos 5§:än 14.1. 1954

SNLL ehdotti ja vuosikokous päätti:

1. *Jos liitto syystä tai toisesta nykyisessä muodossa lakkaisi, siirtyvät NVP-rahaston varat Kisakalliosäätiölle käytettäväksi niiden sääntöjen hengen mukaisesti.*
2. *SNLL:n edustus ja avustusrahasto ja SNLL:n 50-vuotisrahasto kokonaisuudessaan siirretään NVP-rahastoon, koska senkin säännöt sisältävät rahavaroja käyttöä samoihin tarkoituksiin kuin mainittujen rahastojen.*
3. *Samoin n.s. Tunturimajarahasto, jolla ei ole sääntöjä, siirretään NVP-rahastoon.*
4. *Tarpeen vaatiessa annetaan SNLL:n hallitukselle valtuus siirtää NVP-rahasto Kisakalliosäätiön hallintaan toteuttaakseen vuosikokouksen hengen mukaiset päätökset.*

SNLL:n puheenjohtaja Kaarina Kari totesi 14.11. 1953, että on syytä ruveta harkitsemaan SNLL:n varojen, osakehuoneiston Sammonkatu 11, osakkeiden, rahastojen ja irtaimiston siirtämistä Kisakallio-säätiön huostaan. Hän oli keskustellut asiasta tilintarkastaja Iris Ahlbergin kanssa ja tämä suositteli siirtoa. Asiasta syntyi vilkas keskustelu, lopputuloksena päätettiin pohtia juristin kanssa, miten varat turvataan, jotta ei Kisakallion mahdollinen konkurssi veisi kaikkia niitä. Mahdollisesti myös uusi säätiö voisi tulla kysymykseen.

1955 Liiton hallitus keskusteli SNLL:n omaisuuden turvaamisesta mahdollisen valtakunnallisen urheiluliiton syntyessä. Se päätti ryhtyä pikaisiin toimenpiteisiin asian järjestämiseksi. Puheenjohtaja Orko ja Lahja Huhmar-salo saivat tehtäväkseen neuvotella siitä tuomari Salosen kanssa. Puheenjohtaja Liisa Orko toi neuvottelusta tiedon, että liiton varojen säätiöittämisellä ei ole mitään kiirettä valtakunnan liittoasian nykyisessä vaiheessa.

SVUL ajoi 1950-luvulla innokkaasti valtakunnan liiton perustamista, jossa mukana kaikki urheilun keskusliitot, Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto, SVUL, Työväen Urheiluliitto, TUL ja Central Idrottsförbund, CIF. V. 1955 saatiin runkosuunnitelma valtakunnan liiton perustamiseksi. Hanke kaatui kysymykseen urheilun ja politiikan yhdistämisestä.

(Lähde; Suomen urheilu, SVUL 1900-1980), Hangan Kirjapaino 1981)

Muutoksia näihin sääntöihin voidaan esittää S.N.L.Liiton hallituksen kautta. Jos S.N.L.Liitto kahdessa peräkkäin pitämässään vuosikokouksessa hyväksyy hallituksen esittämän muutosehdotuksen, astuu se voimaan.

Sääntömuutos 6 §:ään v. 1954

SNLL:n vuosi- tai muu kokous voi tehdä muutoksia näihin sääntöihin liiton hallituksen tekemän ehdotuksen mukaisesti, jos 2/3 kokouksen läsnäolijoista kannattaa muutosehdotusta.

Rahastolla on oikeus vastaanottaa lahjoituksia kaikissa eri muodoissa

NVP-rahastoa kartuttivat seuraavat lahjoitukset:

1928 Otava, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, Kelloseppä Widemark, Porin Naisvoimistelijat sekä Ida Törnqvist lahjoittivat Elin Kallion muiston kunnioittamiseksi, yht. 1250 mk

Liisa Orko puhujakorokkeella

1929 Elin Kallion pankkitililtä löytyi hänen saamansa rahalahja 3.762 mk. Se siirrettiin NVP-rahastoon.

8§

1939 Kaarina Karin 50-vuotispäivän lahjakeräyksestä jäi ylijäämää 2.211,50 mk. Se siirrettiin Kaarina Karin toivomuksesta NVP-rahastoon.

1941 Anni Collan täytti 65 vuotta. Liitto antoi syntymäpäivälahjan NVP-rahastoon.

1946 Anni Collanin 70-vuotislahjaraha 307 liiton jäsenseuralta yht. 109.208,80 mk siirrettiin NVP-rahastoon

1947 SNLL:n hallitus siirsi 5000 mk NVP-rahastoon Elli Björkstenin seppelvaroina.

Lähes 50 vuodessa saadut lahjoitukset ja NVP:stä saadut tuotot olivat pieniä verrattuna NVP-rahaston sijoituksiin, jotka muodostuivat korko- ja osinkotuotoista.

Sitten kun SNLL:n vuosikokous on vahvistanut nämä rahaston säännöt, kirjoitetaan näistä kaksi samanlaista kappaletta, jotka hallituksen kaikki jäsenet allekirjoittavat. Toinen kappale säilytetään pankin holvilokerossa ja toinen liiton arkistossa. Jokaisesta sääntöjen muutoksesta kirjoitetaan saman sanaiset kappaleet samanlaisine allekirjoituksineen ja säilytetään yllämainituissa paikoissa.

Sääntömuutos 8§:ään v. 1954

Pykälä 8 poistettiin kokonaan.

NVP Juhla 1952 jossa Kaarina Kari, Anni Collan ja Pyry Arvela

KATSAUS NVP-RAHASTON TOIMINTAAN 1924-1975

NVP-rahaston 50-vuotisen toiminnan aikana suomalainen yhteiskunta ja suomalaiset muuttuivat paljon. Vuosiin mahtui mm. seuraavat muutokset: sotavuodet 1939-1945, 1930-luvun talouden epävakaisuus ja SNLL:n liittyminen Suomen Voimistelu- ja Urheiluliitto SVUL:on 1947. Rahaston toiminta sopeutui muutoksiin säilyttäen rahaston perustajien saneleman toiminta-ajatuksen.

Rahaston toimikaudella SNLL:n johtotehtävissä oli karismaattisia ja liikuntakasvatusaateen innoittamia johtajia, kuten Anni Collan, Kaarina Kari, Hilma Jalkanen ja Liisa Orko. Heidän johtamana liikuntakasvatustyö levisi koko maahan. Liiton ja yhdistysten kesken vallitsi vahva yhteenkuuluvaisuus samoin edistyksellinen ja koulutustietoinen henki. Ne antoivat NVP-rahastolle hyvän alustan toteuttaa tehtäväänsä.

SNLL:n edustusjoukkue 1960-luvulla

Kirjoittajalle jäi epäselväksi rahaston perustamisasiakirjan puutteesta sen itsenäinen, toisaalta hyvin SNLL:sta riippuvainen asema. Rahaston asettaja oli vuoden 1924 SNLL:n vuosikokous ja rahasto oli tälle tilivelvollinen. Rahastolle nimettiin oma toimikunta. Sen ääni oli kuitenkin hiljainen: päätökset ja esitykset tulivat pääsääntöisesti SNLL:n johdolta. Rahaston tilit hoidettiin SNLL:n kirjanpitäjien toimesta, mutta erillään liiton kirjanpidosta. Kirjoittajan oletamus on, että SNLL:n hallitus halusi toimia rahaston toimikunnan yhteistyökumppanina ja avustajana, koska se oli rahaston suurin hyödyntäjä. Kun 1946 SNLL:n hallituksessa keskusteltiin rahaston säätiöittämisestä, yhtenä perusteena oli, että säätiön toiminnasta vastaisi SNLL.

Varallisuuden hoito oli tärkeä osa rahaston toimintaa. Tässä mielessä yhteistyö rahaston toimikunnan ja liiton kesken oli välttämätöntä, koska liitolla oli koulutettua henkilökuntaa ja ns. sijoitusosaamista. Osaamista saatiin myös pankin sijoituspalveluista. Pääoma kasvoi vuosi vuodelta ja käyttörahastostatuettiin liiton ja jäsenseurojen liikuntakasvatustyötä.

SNLL:n vuosikokouksessa 1924 valittiin NVP rahaston toimikuntaan 7 jäsentä ja 3 varajäsentä. Vuosikokousedustajien kunniaksi on mainittava, että he valitsivat toimikunnan jäseniksi 4 edustajaa eri puolelta Suomea, yhden jopa suhteellisen pieneltä paikkakunnalta Vilppulasta.

Naisvoimistelupäiväjuhla marraskuussa oli seitsemän vuosikymmenen ajan SNLL:n valtakunnallinen suurkatselmus, jossa suomalainen naisvoimistelu esittäytyi parhaimmalla tavalla.

Yksi asia, joka ei onnistunut rahaston toimiaikana, oli liiton historian kirjoittaminen. NVP-rahasto myönsi sen kirjoittamiseen apurahan kahdesti. Sotavuonna 1944 Esteri Kiljunen kirjoittamaa historiaa ei kustantaja suostunut painamaan. Myöhemmin kirjoittamista tarjottiin Heli Kurviselle, Hilja Vilkemaalle ja Tyyne Tuuliolle, mutta kaikki kieltäytyivät. 1965 Naemi Levas teki historian käsikirjoituksen ja sekin jäi kesken, kun Valtion urheilulautakunta ei myöntänyt apurahaa jatkotyöhön. Vasta 1975 ilmestyi Irja Kleemolan SNLL:n historia 1975-1996.

SUOMEN NAISTEN
LIIKUNTAKASVATUSSÄÄTIÖ
SNLS

1975-2023

Ennen säätiötä

Naisvoimistelupäivärahaston muuttaminen säätiöksi oli esillä jo vuonna 1946 SNLL:n hallituksessa, kun se suunnitteli rahastojensa yhdistämistä säätiöksi NVP-rahaston silloisten sääntöjen mukaiseen tarkoitukseen.

1953 Puheenjohtaja Kaarina Kari totesi, että on syytä ruveta harkitsemaan SNLL:n varojen siirtämistä Kisakallio-säätiön huostaan. Varojen siirto myös uudelle säätiölle voisi tulla kysymykseen. Liiton varat oli turvattava.

1970 SNLL:n hallitus päätti tilintarkastajien Hilikka Lammisen ja Ejnar Sandmanin kanssa käydyn keskustelun perusteella ryhtyä naisvoimistelupäivärahaston säätiöittämiseen. Hallitus pyysi tuomari Siiralaa laatimaan sääntöehdotusta. Luonnosehdotus perustettavan säätiön säännöiksi valmistui samana vuonna ja se jaettiin hallituksen jäsenille. Asiakirjat eivät kerro, miksi säätiön perustaminen siirtyi vuoteen 1975.

Naisvoimistelija

Tilintarkastajat Hilka Lamminen ja Ejnar Sandman suosittelivat 1974 tilintarkastuskertomuksessaan NVP-rahaston säätiöittämistä. Ylimääräisessä liittokokouksessa 7.6. 1975 osallistujat päättivät yksimielisesti hallituksen esityksestä, että rahasto säätiöidään. Rahaston varoista siirrettiin 90.000 mk (15.136,91 euroa/2023) säätiön pääomaksi. Säätiön nimeksi tuli Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö SNLS.

Oikeusministeriön päätöshakemukseen, jossa Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto ry Helsingin kaupungista on pyytänyt lupaa saada 7.päivänä kesäkuuta 1975 allekirjoitetun säädekirjan mukaisesti perustaa Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö-nimisen säätiön ja samalla pyytänyt vahvistusta säätiölle hyväksytyille säännöille; mikä säädekirja sekä säätiölle laaditut säännöt kuuluvat näin:

Säädekirja

Edistääkseen Suomen naisten liikuntakasvatusta on Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto ry päättänyt perustaa Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö-nimisen säätiön, jonka peruspääomaksi Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto luovuttaa 90.000 markkaa.

Helsingissä kesäkuun 7. päivänä 1975

SUOMEN NAISTEN LIIKUNTAKASVATUSLIITTO RY

Liisa Orko
puheenjohtaja

Irja Kleemola
sihteeri

Todistavat:

Anu Kinnunen
ekonomi, Helsinki

Raili Savolainen
toimistonhoitaja, Helsinki

Säätiön perustaja on hyväksynyt säätiölle seuraavat säännöt.

Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiön SNLS:n säännöt 9.2.1976

1§

Säätiön nimenä on Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö ja kotipaikka Helsingin kaupunki

2§

Säätiön tarkoituksena on edistää Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton liikuntakasvatustyötä. Tarkoitustaan säätiö toteuttaa avustamalla naisliikuntakasvatuskursseja, jakamalla apurahoja naisliikuntakasvatustutkimusta varten ja harjoittamalla julkaisutoimintaa sekä muullakin tavalla tukemalla Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton työtä.

3§

Säätiön peruspääoma on yhdeksänkymmentätuhatta (90 000) markkaa. Peruspääoma on säilytettävä koskemattomana, mutta sen tuotto saadaan käyttää säätiön tarkoituksen toteuttamiseen. Säätiön peruspääoma ja muu omaisuus on vakavaraisesti sijoittamalla tehtävä tuloa tuottavaksi.

4§

Säätiöllä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä muillakin laillisella tavalla hankkia varoja ja oikeuksia sekä tehdä sitoumuksia tarkoitustensa toteuttamiseksi.

5§

Säätiölle peruspääoman lisäksi kertyvistä varoista muodostetaan käyttörahasto, jonka pääoma ja tuotto voidaan säätiön hallintoelinten määräämällä tavalla käyttää säätiön tarkoitusten toteuttamiseen.

6§

Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa ja sitä edustaa sen hallitus. Säätiön hallitukseen kuuluu 6 varsinaista jäsentä ja kullakin henkilökohtainen varamies. Varsinaisista jäsenistä vähintään puolet on oltava SNLL:n hallituksen jäseniä. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kalenterivuositain. SNLL:n vuosikokous valitsee hallituksen jäsenet siten, että vuosittain 2 jäsentä ja heidän henkilökohtaiset varamiehensä ovat erovuorossa. Hallituksen tultua ensi kerran valituksi määrätään erovuoroisuus kuitenkin arvalla.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kolmen jäsenen tai varajäsenen saapuvilla ollessa. Kutsu hallituksen kokouksiin toimitetaan todistettavalla tavalla kirjeellisesti hallituksen jäsenille vähintään 5 päivää ennen kokousta. Muut tiedonannot hallituksen jäsenille toimitetaan samalla tavalla.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Säätiön hallitus voi valita joko keskuudestaan tai ulkopuoleltaan taloudenhoitajan ja muut mahdollisesti tarvitsemansa toimihenkilöt. Toimihenkilöt valitaan hallituksen harkinnasta riippuen määrääjäksi tai toistaiseksi.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kolmen jäsenen tai varajäsenen saapuvilla ollessa. Kutsu hallituksen kokouksiin toimitetaan kirjallisesti hallituksen jäsenille vähintään 5 päivää ennen kokousta. Muut tiedonannot hallituksen jäsenille toimitetaan samalla tavalla.

7§

Säätiön nimen kirjoittavat puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä, tai puheenjohtaja ja yksi hallituksen määräämä jäsen tai puheenjohtaja ja yksi hallituksen siihen valtuuttama säätiön toimihenkilö.

8§

Säätiön hallitus kokoontuu vuosikokoukseen viimeistään huhtikuussa. Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

- 1) esitetään säätiön vuosikertomus, tilit ja tilintarkastajien kertomus
- 2) vahvistetaan tilinpäätös
- 3) valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa. Tilintarkastajista tulee ainakin toisen ja tämän varamiehen olla KHT-tilintarkastaja.
- 4) Päätetään varojen ja muun omaisuuden hoidosta
- 5) vahvistetaan talousarvio seuraavaksi vuodeksi
- 6) päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista

9§

Hallituksen jäsenille voidaan kokouksista määrätä palkkio, joka saa olla korkeintaan valtion komiteapalkkion suuruinen.

10§

Säätiön tilivuotena on kalenterivuosi. Säätiön tilit, toimintakertomus, hallituksen pöytäkirjat ja muut toimintaa koskevat asiakirjat on ennen huhtikuun 1. päivää esitettävä tilintarkastajille, joiden tulee toimittaa tarkastus ja antaa tarkastuskertomus huhtikuun 15. päivään mennessä

11§

Jäljennökset tilinpäätöksestä, tilintarkastajien lausunnosta ja toimintakertomuksesta on toimitettava toukokuun loppuun mennessä patentti- ja rekisterihallitukselle.

12§

Säätiön sääntöjä voidaan muuttaa, mikäli vähintään 5 hallituksen jäsentä sitä kannattaa. Sääntömuutokseen on saatava Patentti- ja Rekisterihallituksen vahvistus. Säätiön lakkauttamisesta päätetään samassa järjestyksessä.

13§

Säätiön lopettaessa toimintansa käytetään säätiön varat hallituksen päättämällä tavalla naisten voimistelu- ja liikuntakasvatustyön tukemiseen Suomessa.

Annettu Helsingissä, oikeusministeriössä 9 päivänä helmikuuta 1976.

Oikeusministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä harkinnut oikeaksi antaa luvan Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö nimisen säätiön perustamiseen sekä vahvistaa sen edellä olevat säännöt.

Säätiö on ilmoitettava oikeusministeriön säätiörekisteriin.

Oikeusministeri Kristian Gestrin

Säätiö

Säätiö on perustajansa asettama rekisteröity, itsenäinen toimija, jota hoitaa erillinen hallinto. Se toteuttaa perustajansa määräämää hyödyllistä tarkoitusta perustajan laatiman erillisvarallisuuden puitteissa. Säätiön perustaja laatii säätiön säännöt, joissa määrätään säätiön tarkoitus, tarkoituksen toteuttamistavat, hallinto ja toiminnan rakenne. Säännöt vahvistaa ja niiden toteuttamista valvoo Patentti- ja rekisterihallitus. Säätiö on yleishyödyllinen yhteisö, kun sen toiminta ei ole kilpaile kaupallisten toimijoiden kanssa ja se täyttää verolainsäädännössä säädetyt edellytykset.

Lähde; Patentti- ja Rekisterihallitus

Säätiön hallituksella on itsenäisyyttä ja vastuuta. Sen päätöksistä ei voi valittaa; se vastaa toiminnasta vain itselleen.

Säätiötä säätelee säätiölaki ja säätiön säännöt, eritoten sen 2§, joka on ns. tarkoituspöytä. Sen mukaan säätiön hallituksen on erityisesti huolehdittava toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä ja siitä, että säätiön varat sijoitetaan varmalla ja tuloa tuottavalla tavalla. Säätiöllä ei ole omistajavalvontaa, sitä valvovat tilintarkastajat ja PRH.

Jaottelu

Seuraavassa SNLS:n 48-vuotinen toiminta on jaettu 3 kauteen:

toimintakausi 1976-1990

toimintakausi 1991-2005

toimintakausi 2006-2023

Kausien pituus on 15, 15 ja 18 toimintavuotta. Jaottelu on laskennallinen.

Säätiön toiminta on vahvasti säädelty. Patentti- ja Rekisterihallitus (PRH) kontrolloi perustamisesta lähtien säätiön toimintaa, sen tarkoituksen toteuttamista, liiketoiminnan harjoittamista, sijoitustoimintaa, hallinnon järjestämistä sekä tilinpäätöksen lainmukaisuutta.

Voimistelijat Kisakallion rantaniityllä

TOIMINTAKAUSI 1976-1990

SNLS jatkoi NVP-rahaston viitoittamaa tietä, nyt itsenäisenä, joskin kiinteässä yhteistyössä Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton kanssa. Säätiön toiminta oli vastuullista ja päättäväistä. Asiakirjat oli hyvin laadittuja ja informatiivisia, joskin säätiön hallituksen sisäisestä ilmapiiristä eikä päätösten taustoista ei niissä välittynyt tietoa. Säätiön hallitus sai pankin varainhoidon asiantuntijoilta tilannekatsauksia ja ohjeita. Hallitus päätti muutoksista.

SNLL:n vuoden 1976 vuosikokouksen valitsemista SNLS:n hallituksen jäsenistä sekä heidän henkilökohtaisista varajäsenistään oli samoja henkilöitä, kuin NVP-rahaston toimikunnassa 1975. Varsinaisista jäsenistä vähintään kolmen (3) oli oltava SNLL:n hallituksesta.

Arnevi Lassila ja Irja Kleemola 1980-luvulla

Hallinto

Puheenjohtajat:

Impi Jokinen (1976-1980), Sylvi Illikainen (1981-1984), Maija-Liisa Saarinen (1985), Impi Jokinen (1986-1990).

Varsinaiset jäsenet:

Illikainen Sylvi (1976-1980), Jokinen Impi (1982-1986), Lassila Arnevi (1982-1990), Luhtanen Tuula (1976-1986), Manninen Aino (1976-1980) Mattila-Oukari Liisa (1981-1986), Orko Liisa (1976-1980), Saarinen Maija-Liisa (1981-1984), Salomaa Raija (1976-1981), Sipilä Maj-Lis (1987-1994) Vaarna Lilian (1986-1990), Vilenius Pirjo-Liisa (1985-1996)

Varajäsenet:

Ahlstedt Oili (1981-1984), Castren Pirkko (1982-1994) Heinonen Aune (1976-1986), Jokinen Terttu (1984-1986), Jylhe Armi (1979-1987), Kleemola Irja (1977-1981), Korvenkontio Aino (1977-1986), Kyllönen Anja (1986-1990) Linna Kaarina (1987-1994), Majorin Saara (1976-1978), Mattila-Oukari Liisa (1976-1980), Paananen Irma (1987-1994), Rasimus Maija (1986-1994) Saarinen Maija-Liisa (1976-1980), Vanamo Anneli (1988-1990), Vilenius Pirjo-Liisa (1981-1984)

Säätiön sihteerit ja taloudenhoitajat:

Aune Heinonen, (1976) Paula Viljamaa (1976-1987) Anna-Liisa Mänttä (1977-83) Anna Kinnunen (1984-87), Pirkko Vepsä (1988-1990)

Tilintarkastajat:

Ekonomi Hilikka Lamminen ja Ejnar Sandman, varalla HTM Aino Aalto ja HTM Leena Haapasalo (1976-1987) sekä KHT Kari Miettinen, KHT ja Anneli Lindroos, KTM, varalla Salmi-Virkunen-Helenius KY, KHT-yhteisö (1988-)

Omaisuus ja taloudenhoito

Säätiön alkupääoma 1976 oli 90.000 mk. Pääomaa kartutti säätiön omistama osakehuoneisto Sammonkatu 7, joka myytiin 1984, kauppahinta 882.990 mk ja se siirrettiin säätiön pääomaan. Pääoma oli tarkastelukauden lopulla lähes 1.700.000 mk.

Pellon maja, jonka SNLL osti NVP-rahaston varoilla 1967, siirtyi liiton vuosikokouksessa 1977 säätiön omistukseen. Sen kirjanpitoarvo oli 18.580 mk. Hallitus totesi majan käyttämättömäksi ja antoi 1989 rahastonhoitaja Pirkko Vepsälle valtuudet myydä kiinteistö. Pirkko Vepsän siirryttyä liitosta 1990 säätiön hallituksen jäsen Pirjo-Liisa Vilenius valtuutettiin vt. sihteeriksi. Hän hankki asiantuntijoiden välityksellä Pellon majan maarekisteriotteen ja lainhuudatuspöytäkirjan ja tarjosi majaa myyntiin mm. Suomen Ladun välityksellä.

Säätiön pääoma kasvoi joka vuosi. Se oli sijoitettu osinko- ja korkoperusteisesti. Säätiö siirsi toiminta- ja taloussuunnitelmansa mukaisesti 20% sijoitustuotoista pääomaan ja 40% käyttörahastoon. Jälkimmäistä käytettiin apurahoihin ja säätiön kuluihin.

1980 ja 1981 SNLL kartutti säätiön varoja NVP-näytösten osittaistuotolla yht. 8100 mk:lla.

Tulonhankintaa

Säätiön hallitus oli aktiivinen toimija. Se järjesti SNLL:n vuosikokouksen yhteydessä arpajaisia. Jäsenet keräsivät uutena rahanhankintakeinona tukijäseniä: Jokainen 100 mk säätiölle maksanut tukija sai omakseen numeroidun tukijakortin. Tukijalla oli mahdollisuus lunastaa tukijamerkki a 50 mk. Merkkillisiä tukijoita kertyi 2 vuodessa 11, tukijakortillisia tukijoita 50.

V. 1979 säätiön hallitus järjesti kevätretken Haikon kartanoon ja seuraavana vuonna Hopeaniemen parantolaan. Edellisen tuotto oli 695,50 mk, jälkimmäisen arpajaisineen 2.405 mk.

Inkeri Simola-Isakssonin ja Maija-Liisa Saarisen yhteistyönä syntyi musiikkikasetti "Verryttelyä varttuneemmalle väelle" voimisteluohteineen. Sitä kuten ns. rentopalloja myytiin liiton toimistosta.

Säätiö järjesti v. 1985 "Musiikkipitoisen illan" KOP:n historiallisessa Kansallissalissa Helsingissä. Illan emäntänä oli Arnevi Lassila ja juontajana Inkeri Simola-Isaksson. Seuraavana vuonna oli "Musiikkitapahtuma" Kankaanpäässä, järjestelyistä vastasi Liisa Mattila-Ou-kari, juontajana Inkeri Simola-Isaksson.

Musiikkipitoinen ilta Kansallissalissa v 1985

Kuvassa Impi Jokinen, Arnevi Lassila, pianisti Erkki Korhonen, Inkeri Simola-Isaksson ja laulajatar Margit Westerlund

Apurahat

SNLL ja säätiö jakoivat kumpikin apurahoja seuroille; liitto koulutukseen ja säätiö välineisiin, pukuihin ja stipendeihin ulkomaisille opintomatkoille, vuodesta 1987 myös koulutusapurahoja. V. 1994 liitto luopui koulutusapurahojen jakamisesta ja säätiö väline- ja pukuapurahoista. Säätiö tuki sääntöjensä mukaan liiton ja sen jäsenyhdistysten liikuntakasvatustyötä.

Toimikauden aikana apurahoja jaettiin yhteensä lähes 600.000 mk. Hakuaika oli huhtikuun loppuun mennessä. Säätiö päätti apurahoista toukokuussa. Pienin vuosittain jaettu apuraha oli 7.800,56 mk ja suurin 17.897 mk. Hakijoita riitti, joskin vaihtelevasti, 27-160 hakijaan. Suurkisavuosina 1980, 1990 ja SNLL:n 90-vuotisjuhlavuonna hakemuksia pukuihin ja välineisiin oli paljon. Inkeri Simola-Isaksson, Pirkko Paara ja Tarja Rasimus-Järvinen saivat stipendin ulkomailla opiskelua varten.

Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö jakaa avustuksia SNLL:n jäsenyhdistyksille ja yhdistysten jäsenille

- 1) välineiden hankkimiseen
 - 2) marssipukujen hankkimiseen VII Gymnaestradaan (1—2 pukua seuraa kohti)
- Avustuksia ei myönnetä rahassa vaan välineinä ja pukuina, jotka SNLL toimittaa säätiön hallituksen päätösten mukaisesti avustusten saajille. Etusijalla avustuksen saajiksi ovat ne yhdistykset, joille ei pitkään aikaan ole avustuksia myönnetty. Säätiön hallitukselle osoitetut, kaavakkeen mu-

kaiset anomukset on lähetettävä viimeistään 30. 4. 82 mennessä osoitteeseen
Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö
Topeliuksenkatu 41a A
00250 Helsinki 25

Anomuskaavakkeita saa SNLL:n toimistosta puh. 90/4 737 313. Myöhästyneitä anomuksia ei valitettavasti voida ottaa huomioon.

Katsaus toimintakauteen 1976-1990

Säätiön tulon hankinnat arpajaisineen eivät olleet suuria, mutta se kertoo hallituksen sitoutumisesta tehtäväänsä. Säätiön hallituksen järjestämien kulttuuritilaisuuksien tarkoituksena saattoi olla naisvoimisteluväen yhteisöllisyyden vahvistaminen ja elämysten tuottaminen ennemminkin kuin rahan ansainti. Säätiön hallituksen jäseniä valittaessa naisvoimistelun asiantuntemusta pidettiin ansiona. Säätiö vaali suomalaisen naisvoimistelun perinteitä ja loi toiminnallaan edellytyksiä sen jatkuvuudelle.

1980 säätiön hallitus saadakseen toimintansa ja sen tarkoituksen läheisemmin kentän tietoisuuteen pyysi piirien SNLL-jaostoja nimeämään vuoden 1981 alusta säätiön asiamiehen. Tämän kautta tehtiin säätiötä tunnetuksi niin voimisteluväen kuin piirienkin keskuudessa.

Säätiö ei maksanut jäsenille eikä toimihenkilöille kokouspalkkiota. Vuodesta 1987 säätiön hallituksen jäsenille korvattiin matkakulut halvinta matkustustapaa käyttäen valtion II luokassa. Sen lisäksi ulkopaikkakuntalaiset saivat päivärahaa valtion päivärahasäännön mukaan.

Yhteys SNLL:n hallituksen ja säätiön välillä oli tiivis jo yhteisten jäsentenkin ja liitolta saamien palvelujen vuoksi. Liiton toiminnanjohtaja oli säätiön sihteeri/taloudenhoitaja ja kun säätiö alkoi jakaa koulutusapurahoja 1987, liiton koulutusvastaava teki ehdotuksen tuetavista apurahakursseista.

Säätiötä johti kaudella neljä puheenjohtajaa, joista Impi Jokinen kahdesti 1976-1983 ja 1987-1990. Sylvi Illikaisen puheenjohtajakausi jäi alle vuoteen hänen menehdyttyään 1984. Saman kohtalon jakoi seuraava puheenjohtaja Maija-Liisa Saarinen, joka kuoli tammikuussa 1986.

SNLS:n sihteeri ja rahastonhoitaja Anu Kinnunen ja kirjanpitäjä Paula Viljamaa luopuivat tehtävistään 1988. Liiton toiminnanjohtajaksi ja säätiön sihteeri-rahastonhoitajaksi nimettiin ekonomi Pirkko Vepsä. Hänet irtisanottiin SNLL:n toiminnanjohtajan ja säätiön varojen hoidosta sekä sihteerin tehtävistä 10.11. 1990. Säätiö tarvitsi riitatilanten vuoksi perusteluja erottamisesta. Niiitä laati varatuomari Jaana Linna-Laiho. Samoin tilintarkastajat suorittivat säätiön välitilintarkastuksen. Kirjoittaja hoiti säätiön hallituksen edustajana tilapäisen sihteerin tehtäviä loppuvuoden.

Säätiön ensimmäisen kauden toiminnalle oli tyypillistä järjestelmällisyys ja yritteliäisyys. Säätiön hallituksen päätöksenteon taustalla oli naisvoimisteluperinteestä kumpuavat arvot, kuten kulttuurimyönteisyys ja jäsenseurojen hyvinvointi. Edelliset olivat viittoina tuleville kausille.

TOIMINTAKAUSI 1991-2005

Kaudella 1992-2005 tapahtui SNLL:ssa suuria järjestöllisiä muutoksia, joiden vaikutukset säätiöön olivat kuitenkin vähäiset. Säätiön perustehtävät, varallisuuden hoitaminen ja kartuttaminen sekä säätiön tarkoituksykälän toteuttaminen avautuivat säätiön hallitukselle aiempaa laajempaan. Kulttuurista, mukaan lukien kiitoskulttuuri, tuli säätiössä toimintatapa.

Seuraavassa Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto, SNLL ry:stä (1896-1994), Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat, SVoli ry:stä (1994-2004) ja Suomen Voimisteluliitto, SVoLi ry:stä (2004-) käytetään nimeä liitto.

Hallinto

Puheenjohtaja:

Arnevi Lassila (1991-1997) Pirjo-Liisa Vilenius (1998-2005)

Varsinaiset jäsenet:

Jokinen Terttu (1984-2005), Lindqvist Tarja-Liisa (1991-2005), Linna Kaarina (1995-2005), Linna-Laiho Jaana (1991-2005), Mikko-Ulla (1991-2005) Sipilä Maj-Lis (1991-1995), Vilenius Pirjo-Liisa (1985-1997)

Varajäsenet:

Helminen Anja (1991-2005), Linna Kaarina (1987-1994), Rantalainen Liisa (2002-2005) Rasimus Maija (1986-2005), Vilenius Pirjo-Liisa (1981-1984)

Sihteeri, sihteeri/taloudenhoitaja:

Merja Puro (1991-1996) Kari Appelqvist (1996), Sanna Heikkilä (1997-)

Asiamiehen tehtäviä hoiti:

Merja Puro (1997- 2000) Maija Innanen (2000-2008)

Muutoksia SNLL:ssa ja SNLS-säätiössä

1990 luvun alkuvuosina käynnistyi SNLL:n ja Suomen Voimisteluliiton kesken yhteistyö-neuvottelut tavoitteena yhdistyä yhdeksi liitoksi. Myöhemmin neuvottelut laajenivat ja mukaan tulivat Työväen Urheiluliiton Naistomikunta ja Rytminen kilpavoimistelun jaosto sekä Finlands Svenska Gymnastikförbund. Vuoden 1994 lopulla syntyi SNLL:n perustalle Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat, SVoLi ry. Siihen liittyi välittömästi TUL:sta ja FSG:sta 76 uutta yhdistystä kaksoisjäseninä. Säätiön hallitus pohti tuolloin, onko uusilla jäsenyhdistyksillä samat oikeudet kuin entisillä SNLL:n jäsenyhdistyksillä. Säätiön kanta oli, että samassa voimistelujärjestössä kaikilla on samat oikeudet ja velvollisuudet.

Toinen yhdistymishanke käynnistyi vuosituhannen vaihteen jälkeen neuvottelijoina SVoLi ry ja Suomen Voimisteluliitto, SVL. Tämä hanke sai ratkaisunsa v. 2004 ja liitto otti nimekseen Suomen Voimisteluliitto SVoli ry. Jälleen säätiössä keskusteltiin, mikä on yhdistymisen vaikutus SNLS:n sääntöihin. Päätös oli, että säätiön tarkoitus ja sen toiminta naisten liikuntakasvatustyön tukijana ei tule yhdistymisen takia muuttumaan. SVL:lla oli oma Voimistelusäätiönsä, joka niin ikään jatkaa entisillä ehdoillaan.

Säätiön ja Svoli:n yhteyden turvaamista pidettiin ensiarvoisen tärkeänä. Vaihtoehtoja oli 1) Svoli:n vuosikokous valitse Svoli:n edustajan säätiöön, 2) Svoli:n hallitus valitsee edustajan tai 3) säätiö täydentää itse itseään. Päätös oli, että yhdistymisen jälkeen ei ole perusteltua, että Suomen Voimisteluliiton syyskokous v. 2005 nimeäisi jäseniä säätiön hallitukseen, joka tukee vain rajattua osaa syyskokouksessa mukana olevia seuroja ja toimijoita. Ratkaisuna oli, että säätiö täydentää itse itseään. Yhdistymisen toteututtua todettiin, että hallituksen valintatavan muuttuminen ei tule muuttamaan Suomen Voimisteluliiton ja säätiön yhteyttä ja on varmistettava, että säätiön hallitukseen tulee jatkossakin valituksi henkilöitä, joilla on tietoa ja kokemusta Suomen Voimisteluliiton toiminnasta.

SNLK-säätiön säännöt vuoden 2004:n yhdistymisen seurauksena uudistuivat. Sääntöjen muutokset alleviivattuina:

2§

Säätiön tarkoituksena on edistää Suomen Voimisteluliitto Svoli ry:n tekemää naisten liikuntakasvatustyötä- Tarkoitustaan säätiö toteuttaa tukemalla naisten osallistumista liikuntakasvatuskursseille, jakamalla apurahoja naisten liikuntakasvatusopiskelua varten ja harjoittamalla julkaisutoimintaa sekä muullakin tavalla tukemalla voimistelu- ja liikuntakasvatustyötä.

3§

Säätiön peruspääoma on 15.136,91 euroa. Pääoma on säilytettävä vähentymättömänä, mutta sen tuotto saadaan käyttää säätiön tarkoituksen toteuttamiseen. Säätiön peruspääoma ja muu omaisuus on vakavaraisesti sijoittamalla tehtävä tuloa tuottavaksi.

Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa ja sitä edustaa sen hallitus. Säätiön hallitukseen kuuluu 6 varsinaista ja 3 varajäsentä, joista vuosittain on erovuorossa 2 varsinaista jäsentä ja 1 varajäsen. Hallituksen varsinaiset jäsenet ja varajäsenet valitsee säätiön hallitus marraskuun aikana pidettävässä kokouksessa. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kalenterivuodeksi kerrallaan.

SNLS:n hallituksen avauksia

1998 puheenjohtaja kertoi Varala-säätiön tavasta kutsua vuosittain säätiön entiset jäsenet yhteiselle joululounaalle toimivan säätiön hallituksen kanssa ja keskustelemaan ajankohtaisista Varalaan liittyvistä asioista. SNLS:n hallitus näki keskustelussa mallin, jota sekin voisi soveltaa kutsumalla liiton kunniajäseniä ja Svoli:n hallitusta yhteiseen tapaamiseen. Yhteisen keskustelun perinteistä ja tulevaisuudesta toivottiin olevan luovaa ja perinteitä arvostavaa. Tilaisuuden emänniksi nimettiin säätiön edellinen puheenjohtaja Arnevi Lassila ja Pirjo-Liisa Vilenius.

Mandelkaari nimikkokoru

Edellisestä syntyi ajatus kulttuuriretkistä, joihin säätiö kutsuu omakustanteisena liiton kunniajäsenet, liiton hallituksen jäsenet ja aktiivisia naisvoimisteluvaikeuttajia. Ensimmäinen kulttuuriretki 2002 suuntautui Raumalle.

1996 säätiö lahjoitti SVoLi:n hallitukselle raumalaisen Kultasuutari Oy:n valmistaman Mandel-tähti-rintakorun kiitokseksi naisvoimistelun 100-vuotisjuhlavuodesta. Koru sai ihastusta osakseen, niinpä säätiö päätti ottaa sen 1997 myyntiartikkelikseen ajatuksella, että korun saaja on ”tähti” -valioyksilö.

Myöhemmin hallitus valitsi edellisen valmistajan pitsikuvioisen rintakorun Mandelkaar nimikkokoruksi, jota säätiö tarjosi seuroille kiitoslahjaksi puheenjohtajille. Kaari symbolisoi voimistelutyön kaarta. Se yhdistää asioita ja toimii sateenvarjona eri asioiden välillä.

Säätiön hallitus päätti haastatella vanhoja naisvoimistelijan asiantuntijoita, kuten Elna Kopposta, Mirjam Viippolaa, Liisa Mattila-Oukaria, Toini Jalosta, Greta Rajala-Rinnettä, näkökulmana lajin ja järjestötoiminnan kehittyminen. Tavoitteena oli vielä rohkaista seuroja haastattelemaan omia perustajajäseniään. Päätös ei toteutunut.

2002 puheenjohtaja ehdotti, että toiminta-ajatukseseen voitaisiin jatkossa lisätä säätiön rooli perinteen vaalijana ja sen siirtäjänä. Hallitus keskusteli, miten säätiö toiminta-ajatuksensa mukaisesti toimisi perinteen siirtäjänä nykyisille ja tuleville polville. Toivottiin säätiön järjestämiin tilaisuuksiin osallistujia myös nykyisistä aktiivisista toimijoista.

Vuoden 1980 suurkisojen Suomen Suvi-ohjelmasta lähtien naisvoimisteluväessä eli kaipuu suomalaiseen naisvoimisteluun. Tähän tarjosi vastinetta 2000-luvun alussa kehitetty ns. tanssillinen voimistelu. Sen leviäminen seurakenttään oli säätiön hallituksen sydäntä

lähellä. Tanssillisen voimistelun erityispiirteillä, kokonaisliikunnalla, kehonhallinnalla ja harmonialla nähtiin kysyntää ja siksi niitä haettiin vieraiden kulttuurien liikuntamuodoista. Säätiö toivoi, että tanssillinen voimistelu rikastuttaisi seurojen tarjontavalikoimaa ja että sen parhaat puolet hyödynnettäisiin tyttöjen-, kunto- ja valior ryhmien ohjauksessa. Säätiö tuki mittavasti lajin kehitystyötä.

Säätiön tahtotilana oli tukea pieniä naisvoimisteluyhdistyksiä. Se avusti seurajohdon tieto- taitokursseja vuodesta 2004 lähtien.

SNLS:n kokoukset

Säätiön hallitus kokoontui vuodessa 4 kertaa päättämään sääntöjen mukaisista asioista. Kevätkokous oli huhtikuussa ja siellä hyväksyttiin edellisen vuoden toimintakertomus ja vahvistettiin tilinpäätös. Syyskokouksessa vahvistettiin toiminta- ja talousuunnitelma tulevalle vuodelle sekä valittiin hallituksen erovuoroiset jäsenet. Syyskokouksen yhteydessä vahvistettiin tulevan vuoden koulutusapurahakurssit ja niiden hakuaika. Päätökset apurahoista tehtiin vuoteen 2003 asti huhtikuun kokouksessa ja vuodesta 2004 lähtien tammi-kuussa pidetyssä kokouksessa. Puheenjohtaja kutsui hallituksen kokoon edellisten lisäksi tarpeen vaatiessa esim. päättämään sijoituksista.

Omaisuus ja talouden hoito

Säätiön varallisuutta hoiti Nordean varallisuudenhoitopalvelu. Sen sijoitusjohtaja teki sijoitusehdotuksia, jotka säätiön taloudenhoitaja toi säätiön hallitukseen päätettäväksi. Sijoituspäällikkö vaihtui lyhyellä aikavälillä kolmesti, mikä oli asiakassuhteen kannalta

huono asia. Säätiössä heräsi kysymys rahotusyhtiön vaihtamisesta. Se tosin aiheuttaisi kuluja. Kysymys jäi hautumaan.

Säätiön omaisuus oli sijoitettu osake-, korko- ja yhdistelmärahastoihin sekä määräraikaistalletuksiin, sijoitusvakuutukseen ja joukkovelkakirjoihin. 1995 merkittävän lisän pääomaan toi Nokia Oy:n osakkeiden myynnistä aiheutunut myyntivoitto, jolloin pääoma kasvoi 1.838.969 mk:an.

Säätiön hallussa olevasta Pellon majasta haluttiin päästä eroon tarpeettomana. Taloudenhoitaja Merja Puro sai Pellon kunnan rakennustarkastajalta hinta-arvion 150.000 mk. Majasta saatiin ostotarjous 21.000 mk. Sillä hinnalla ei kauppvoja syntynyt. Maja myytiin muutaman vuoden kuluttua vaatimattomalla hinnalla.

2005 Säätiön hallitus keskusteli, voisiko säätiö hankkia kiinteätä omaisuutta, kuten asunto-osakkeen ja miten säätiö ja seurat voisivat hyödyntää mahdollista osaketta tuottavasti esim. kokoustarkoituksiin. Säätiön asiamies Maija Innanen valtuutettiin tutustumaan Vierumäen lomaosakkeisiin ja selvittämään ed. mainittuja loma-asuntoja sijoituskohteena. Käynti Vierumäellä jäi tuloksettomaksi.

2005 puheenjohtaja neuvotteli Urheilumuseosäätiön toiminnanjohtajan Pekka Honkasen kanssa säätiön omistamien puheenjohtaja-

taulujen lahjoituksesta urheilumuseosäätiölle. Säätiön hallitus edellytti, että urheilumuseosäätiö järjestää naisvoimistelun historialle asianmukaisen oman huoneen museon tiloista. Keskustelu ei johtanut toivottuun tulokseen, taulut sen sijaan siirrettiin urheilumuseoon, jossa säilytys on asianmukaista. Ne valokuvattiin ennen luovuttamista. Taulujen kirjanpitoarvo oli 10.091,28 euroa.

8.2. 2005 sähköpostia

Seija Toivoselta Sanna Heikkilälle

SLU:n talouspäällikkö ilmoitti, että SLU:n auloissa ja käytävissä olevat taulut tulisi poistaa remontin vuoksi. Sanna Heikkilä ehdotti, että puheenjohtajien muotokuvat sijoitettaisiin Kiskallio-säätiön huoneistoon, jossa liiton puheenjohtaja Kirsti Partanen kokousmatkoiltaan yöpyi. Seija Toivonen vastasi ehdotukseen ja pyysi Sannaa miettimään olisiko se hyvä valinta; "miten Kirsti Partanen saisi unta, jos arvostetut entiset puheenjohtajat vahtisivat häntä." Seijan mielestä edelliset muotokuvat sijoitettaisiin Urheilumuseoon, samoin Kiskallion ruokasalin seinällä olleet, todennäköisesti SNLL:n omaisuutta olevat Elli Björkstenin, Kaarina Karin ja Anni Collanin kuvatkin. "Ne ovat roikkuneet vuosia Kiskallion ruokasalissa kastikkeet ja kiisselit helmoissaan".

Apurahat

SVoLi:lle

Toimintakauden alussa liitolla, SNLL:lla sittemmin Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat ry:llä oli ajoittaisia rahavaikeuksia. Toimintakaudella säätiö lainasi liitolle 245.000 mk yhdeksi (1) kuukaudeksi ja korko 11% alkoi kokoushetkestä maksupäivään. Säätiö sai uusia hakemuksia vielä 3 kertaa, yhteissumma 215.000 mk ja laina-aika oli kuusi 6 kuukautta ja korko 3,75%.

Säätiön hallitus tuki mielellään liiton eri toimintamuotoja toivoen niiden tuottavan innostusta ja elinvoimaa jäsenkentälle. Avustusta saivat rytminen kilpavoimistelu, joukkuevoimistelu, lasten- ja nuorten voimistelu, kilpailu- ja valmennustoiminta ja SVoLi:n ohjaajaklubi. Säätiö tuki myös seurajohdon tieto-taitokoulutusta 3000 eurolla. Sen tavoitteena oli kouluttaa 100 seuratoimijaa. Kurssin budjetti petti, kun kurssille tuli vain 49 osallistujaa. Koulutuksen halpa hinta ei sitouttanut osallistujia, vaan jäivät tulematta ja siitä ilmoittamatta. Säätiö vähensi tukeaan koulutukselle 1000 eurolla.

Tanssillinen voimistelu, joka pohjautuu suomalaiseseen naisvoimisteluun, oli säätiölle mieluisa voimistelun lajimuto. Sen lajin nousemista naisvoimistelun lippulaivaksi toivottiin. Vuodesta 2000 säätiö tuki sen kehittämistä, ohjaajakoulutusta ja koreografiakilpailuja.

Liiton toiminnanjohtaja Merja Puro esitti 20.000 mk:n apuraha-anomuksen englanninkielisen videotallenteen tekemiseen. Sitä käytettäisiin myyntiartikkelina ja ulkomaille suuntautuneiden matkojen lahjana.

Turun Typhoonissa v. 1993 järjestetty Balloons, Tiger Show Lentopallon EM-kisojen välipäivänä sai säätiöltä 28.562 mk:n apurahan.

2004 myönnettiin SUN SVOLI- tapahtumaan apurahaa yht. 20.000 euroa siten, että vuoden 2004 apurahoista maksetaan 4600 euroa, 2005:n apurahoista 6400 euroa ja 2006 apurahoista 9000 euroa. Apurahalla katettiin kenttänyhtöksen harjoituksista aiheutuvat kulut. Säätiö toivoi, että säätiön ohjaajat ja voimistelijat tiedostavat säätiön roolin tapahtuman tukijana. Niinpä kenttäohjelmien kertauskurssien yhteydessä jaettiin esitettä SNLK-säätiöstä.

Kaikki liiton esittämiin anomuksiin ei sentään suostuttu, näin mm. koreografiakilpailuihin Helsingissä 2004. Säätiö edellytti, että liitto panostaa kilpailuihin enemmän. Myöskään rytmisen kilpavoimistelun valmentajan Aleksandra Mavrakisin matka- ym. kustannuksia ei korvattu.

Päinvastaistakin rahan jakoa tapahtui 1996, kun Naisliikunnan 100-vuotisjuhlavuonna SNLS lahjoitti liitolle 20.000 mk uusien ansiomerkkien suunnitteluun.

Syke 100 v 1996

Säätiö seurasi vuosittain apurahan käyttöä. Liiton lainojen takaisinmaksut hoidettiin ajallaan ja eri lajityöryhmien rahankäytöstä lajin toimihenkilö teki selvityksen säätiölle tai rahastonhoitajalle. Uusi säätiön taloudenhoitaja Sanna Heikkilä toi tullessaan 1997 uusia, suunnitelmallisia toimintatapoja säätiön toimintaan ja apurahojen seurantaan.

Apurahoja voimisteluseuroille

Toimikaudella tapahtui säätiön apurahan jaossa oleellinen muutos: säätiö jakoi vuotuisesta käyttövaroistaan runsaasti enemmän apurahoja liitolle ja sen toiminnan kehittämiseen kuin edellisellä kaudella. Välillisesti hyöty kohdistui seuroille.

Seurat hakivat apurahoja välineisiin, pukuihin, gymnastrada-matkoihin ja yksityiset henkilöt ulkomaisiin opintomatkoihin. Vuodesta 1987 säätiö alkoi jakaa koulutusapurahoja.

1994 liitto luopui koulutusapurahojen jakamisesta ja säätiö väline- ja pukuapurahoista. Säätiö tuki sääntöjensä mukaan liiton ja sen jäsenyhdistysten liikuntakasvatustyötä. Liiton koulutuksesta vastaava henkilö toimi apurahakurssien esittelijänä ja päätösten valmistelijana. Apuraha-anomuksia tuli vuosittain keskimäärin 66, hakijaseuroja 19-67. Parina vuotena apuraha-anomuksia tuli keskiarvoa vähemmän. Säätiön hallitus päätti tuolloin markkinoida mahdollisuutta hakea apurahaa seuroille, jotka eivät tätä etua olleet käyttäneet. Apuraha-anomukset tuli jättää vuosittain huhtikuussa, päätös niistä tuli toukokuussa. V. 2004 hakuaikaa aikaistettiin. Se päättyi 31. tammikuuta.

2001 Suomi siirtyi euroaikaan. Seuroille suunnattuja koulutusapurahoja jaettiin 1991-2000 vuosittain n. 20.000 mk. Se ylittyi maltillisesti. Euroaikana 2001-2005 apurahoja jaettiin noin 7000 euroa/vuosi.

Säätiö asetti ehtoja apurahan saannille; mm. kahtena perättäisenä vuotena hakija ei voi saada apurahaa eikä silloin, jos apuraha on jäänyt edellisenä vuotena käyttämättä. Hylätyjä anomuksia oli joka vuosi.

Toimintakaudella hallitus tähdensi säätiön tukevan kurssiapurahoilla erityisesti perustyötä ja-osaamista, ei niinkään lajien erityisosaamista eikä huippu-urheiluun tähtäävää toimintaa. Lisäksi se ehdotti liiton koulutusvastaavalle, että kuntovoimistelukoulutuksia suunnattaisiin keski-ikä saavuttaneille ”konkariohjaajille”, joiden aiemmasta koulutuksesta on kulunut aikaa.

Yksityisten henkilöiden saamat apurahat

Toimintakaudella säätiö jakoi kolmelle henkilölle apurahan; 4000 mk:n apurahan Lilli Rannikolle, (Rauman Nv.) Etelä-Afrikassa tapahtuvaa vapaaehtoistyötä varten, ehtona oli kirjoitus matkasta Kisakenttään. Ritva Kuha sai 3000 mk:n stipendin jatko-opintoihin. Fysioterapeutti Eeva-Leena Ylimäki, (Oulun Nv.) sai 1000 mk:n apurahan SVoLi:n alaisien seurojen terveysliikunnasta tekemäänsä pro-gradutyöhön. Sitä lisättiin asiantuntijalausuntojen ja ko. henkilön vaikeuksien vuoksi 1000 mk:lla. Apurahan ehtona oli raportoida tutkimustulokset liitolle.

1996 SNLL:n rytmisen kilpavoimistelija Katri Kalpala sai säätiöltä 10.000 mk:n stipendin valmentautumiseen olympialaisiin.

Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiön stipendi Katri Kalpalalle

Säätiön puheenjohtaja Arnevi Lassila luovutti Katri Kalpalalle stipendin 10.000,- olympiavalmennukseen.

Osallistuvaa toimintaa

SNLS toimi emäntänä 1996 Naisvoimistelun 100-vuotisjuhlien päänäytöksen Kauniit ja Rakkaat jälkeen pidetyssä coctail-tilaisuudessa Kansallisteatterissa. Kutsuvieraina olivat esiintyjät, koreografit, ohjaajat ja valikoitu joukko muita.

Säätiön hallitus päätti, että se vuosittain kutsuu liiton kunniajäsenet yhteen, jos järjestyly sopii liitolle. Tavoitteena oli verkostoida kunniajäsenet, SVoLi:n ja säätiön hallituksen jäsenet sekä ylläpitää toinen toistaan arvostavaa vuorovaikutusta menneestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta.

Kunniajäsentilaisuuksien lisäksi säätiö järjesti kulttuuriretkiä, joihin lähetettiin kutsu edellisten lisäksi toimivien tai aiempien vuosien seura- ja piiri-/aluetason vaikuttajia. Retket olivat omakustanteisia.

Kaudella kunniajäsentapaamisia järjestettiin vuosittain, ensimmäinen 1998 liiton vuosikokouksien, juhlien ja voimistelunäytösten yhteydessä. Osallistujia oli 20-25. Kulttuuriretkiä tehtiin 4. Ne suuntautuivat Rauman musiikkijuhlille, Tuusulaan, Naantaliin ja Lappeenrantaan. Osallistujia kuten edellä.

Kulttuurimatka Raumalle 8-9.9. 2002

Kulttuurimatka oli elämys. Rauman kaupunki sekä retken tutustumiskohteet valloittivat matkalaiset erilaisuudellaan. Terttu Jokisen ja hänen seurajoukkueensa Rauman Nv:n uskollisuuden Killan jäsenten vieraanvaraisuus, kaupungin oppaan palveluallttius ja Kalatorin majatalon emännän huolenpito tekivät matkasta muistorikkaan.

Laulujen laulu-produktio

Säätiö tuotti Laulujen laulu-produktion Tempeliahaukion kirkossa 27.3. 1999 kahdesti. Esityksestä vastasivat Raija Riikkala ja Pentti Ingerö. Se oli tehty laulu-, lausunta ja tanssisolisteillem, kuorolle ja orkesterille. Lippujen hinnat

SVoLi:n jäsenille 135, muille 150 mk. Esityksen näki 570 henkilöä, joista 440 maksanutta katsojaa. Tuotot olivat 60.342 mk, kulut 136.675 mk. Esitys oli upea, säätiölle tappiollinen.

Kuvassa tanssii Maarit Niemi

Toini Jalosen 100-vuotissyntymäpäivä

Säätiö toimi emäntänä musiikinopettajan ja voimistelumusiikin tekijän Toini Jalosen 100-vuotisjuhlissa kesäkuussa 2004. Juhlaa vietettiin Sibelius-akatemian Wegelius-salissa ja sen kutsuvieraina olivat liiton kunniajäsenet ja liiton ja säätiön hallituksen jäsenet. Ohjelmassa oli liikuntaesitys, jossa Pirkko Kantinkosken kokoama ryhmä esitti Raija Riikkalan koreografian Toini Jalosen musiikkiin, "Antiikin kiekko antoi aiheen", Inkeri Simola-Isaksonin säestämänä musiikin sävellys Toini Jalosen. Lisäksi oli runsaasti musiikkia ja puheita. Lämminhenkisen ja koitoisan juhlan juonsi Inkeri Simola-Isaksson. Kunniajäseniä oli paikalla 20.

Muuta toimintaa

Säätiö kustansi Naisvoimistelua 100-vuotta juhlanäytöksen "Kauniit ja Rakkaat" käsiohjelman.

Vuosina 1998-2008 säätiö välitti Mandel-kaar koruja Rauman Kultasuutareilta Ja sai 15%:n provision yli 10 kpl hankinnoista ja 20% yli 20 hankinnasta.

V.1998 Leea Wasenius suunnitteli säätiölle uuden logon, Folder-tyyppisen esitteen sekä uudet kirjelomakkeet ja -kuoret. Graafikko Heli-Maria Wiik suunnitteli postikortin, aiheena tanssillinen voimistelu. Kortit olivat ensi kerran myynnissä koreografiakilpailuissa Jyväskylässä v. 2002.

Pirjo-Liisa Vilenius onnittelee Toini Jalosta

Katsaus toimintakauteen 1991-2005

Säätiön ydinasiat, varainhoito ja apurahojen jakaminen hoituivat hyvin tuottavien sijoitusten johdosta. Nokian osakkeiden myynti 1995 lisäsi huomattavasti säätiön pääomaa. Säätiön hallitus perehtyi entistä tarkemmin omaisuuden hoitoon uuden rahastonhoitaja-sihteerin Sanna Heikkilän opastamana.

Toimikaudella tapahtuneet järjestökentän muutokset piristivät liiton toimintaa. Seurojen aktiivisuus hakea koulutusapurahaa kuitenkin vähentyi, vaikka seuramäärä vuoden 1994 ja 2004 yhdistymisten jälkeen kasvoi.

Vuoden 1994 yhdistymishankkeen toteuduttua liiton toimisto sai uusia aktiivisia toimihenkilöitä, jotka kehittivät omaa toimialaansa. Kehittämisrahaa anottiin säätiöltä, jonka jäsenet, kokeneet järjestönaiset halusivat liiton toiminnan kehittyvän. Jälkikäteen ajatellen säätiön olisi ollut tärkeää arvioida hankkeiden budjetointia, niiden edistymistä ja seurantaa, ei vain tavoitteita.

Säätiön hallitukselle oli seurojen hyvinvointi tärkeää, erityisesti pienistä seuroista kannettiin huolta. Seurajohdon tieto-taitokoulutuksen tarkoituksena oli uudistaa seuroja ja auttaa niitä auttamaan itse itseään. Koulutukselle myönnettiin apurahaa, mutta sille ei huokeasta hinnasta huolimatta ollut vielä tuolloin odotettua kysyntää.

Säätiön hallitus totesi ilolla, että tanssillinen voimistelu on noussut naisvoimistelun perinteen jatkajaksi ja painotti, että asian hyväksi tehty työ ei saa mennä hukkaan.

Toimintakaudella jako suuriin ja pieniin seuroihin vahvistui. Suuret seurat pystyäkseen kilpailemaan kaupallisten yritysten kanssa uudistuivat ja etsivät omat tapansa toimia. Niiden itsenäistyminen oli liitolle ja säätiölle mahdollisuus sekä haaste.

Toimintakausi sisälsi monia päätöksiä, joiden arvoperustana oli kunnioitus menneiden sukupolvien työhön ja toisaalta panostus tulevaisuuteen. Säätiön hallitus jatkoi jo edellisellä kaudella aloitettua tapaa luoda yhteisöllisyyttä ja osallisuutta. Säätiön toiminta-ajatus avartui.

Yhteistyö liiton ja säätiön kesken oli toimivaa.

SNLS uusi logo suunnittelija Leea Wasenius

TOIMINTAKAUSI 2006–2023

Hallinto

Toimintakautta värittivät monet onnistuneet kansainväliset suur tapahtumat; World Gymnaestrada 2015, rytmisen kilpavoimistelun maailman cup 2016 ja joukkuevoimistelun MM-kisat 2017 ja 2021. Säätiö oli mukana niissä tapahtumien tukijana. Taloudellisesti kausi oli ailahteleva. 2008 aikana kärjistyi kansainvälinen finanssikriisi, josta johtuen myös Suomen kansantalous heikkeni. Suhdannevaihtelut kuten Brexit, Korona-pandemia (2019–2020) ja Ukrainan sota (2021–) heilauttivat markkinoita.

Toimintakausi oli säätiön lähes 50-vuotisen historian vilkkain ja toimeliain. Sinä aikana säätiö paneutui perusasioihin, jotta päätökset olisivat johdonmukaisia ja vaikuttavia. Hallituksen jäsenet osallistuivat taloudenhoitajan aktiivisella panoksella talouden seurantaan ja sijoitussuunnitteluun.

Hallituksen jäsenet perehtyivät myös säätiön hallinnan perusteisiin ja asiantuntijoiden laatimiin ohjeisiin säätiön päätöksenteosta ja vastuusta.

Perinteen säilyttäminen oli elävää ja vuorovaikutuksellista. Se loi yhteenkuuluvuutta ja poisti ennakkoluuloja ja jakaantumista. Yhteistyö Suomen Voimisteluliiton kesken oli toimivaa. Liiton koulutuspäällikön vuosittaiset apurahasitykset, käytettyjen apurahojen raportointi sekä koulutusjärjestelmän esitteilyt olivat mallikaita.

Puheenjohtaja; Pirjo-Liisa Vilenius (2006–2012) Kirsti Partanen (2013–2023)

Varsinaiset jäsenet: Ahlqvist Hannele (2013–2023), Jokinen Terttu (1987–2009), Laisi Varpu (2014–2023), Lindqvist Tarja-Liisa (1991–2021) Linna Kaarina (2006–2007), Linna-Laiho Jaana (1991–2011), Mikkola Ulla (1991–2020), Nurmi Raija (2019–2023), Rantalainen Liisa (2011–2019) Rasimus-Järvinen Tarja (2022–2023), Rintala Kristiina (2023), Toivonen Seija (2008–2013).

Varajäsenet:

Ahlqvist Hannele (2011–2024), Helminen Anja (2007–2022), Jokinen Terttu (2010–2012), Koivisto Anna-Liisa (2015–2023) Meuronen Anita (2023), Nummelin-Stenman Pirjo (2022–2023), Nurmi Raija (2016–2018), Partanen Kirsti (2012), Rantalainen Liisa (2002–2022), Rasimus Maija (1986–2012), Rintala Kristiina (2022)

Asiamies;

Maija Innanen (2006–2008) Maria Laakso (2009–2023) Säätiölain uudistuksen myötä asiamies on säätiön toimihenkilö, josta ei ole säännöksiä laissa.

Tilintarkastajat:

KHT Kari Miettinen ja KHT Helka Ivaska (2008), KHT Heidi Vierros, KHT Outi Hieta, Jukka Rajala (2009–2011) KHT Heidi Vierros, KHT Susanna Saarnikivi ja Jukka Rajala (2012) KHT Heidi Vierros sekä tilintarkastusyhteisö KPMG, (2013–2016) KHT Kirsi Aromäki ja KPMG tilintarkastusyhteisö (2017) KHT Heidi Vierros ja KHT Kirsi Aromäki (2018–2021, KHT Kati Kumpulainen ja HT Sanna Riihentupa (2022–2023)

Uusia avauksia

Vuoden 2004 sääntömuutosten jälkeen säätiö itse täydensi itseään. Siksi oli tärkeitä miettiä etukäteen, millaista osaamista hallituksessa toivotaan.

Hallituksen jäsenellä on

- pitkäaikainen liikuntakentän tuntemus
- lajin ja liiton tuntemus
- kokemusta tai koulutusta ja kiinnostusta talous-/ sijoitusasioista
- laaja-alaisuutta
- mukana liittotason tehtävissä
- nainen, ikä 55-65 vuotta, kiinnostunut liikuntakasvatustyöstä ja säätiön edistämistä asioista.

Säätiön hallitus esitti, että säätiöllä olisi valmius tukea liittoa jossakin tarpeelliseksi katsomassaan hankkeessa, joka on säätiön toiminta-ajatuksen mukainen. Liiton puolesta ehdotettiin tällaiseksi hanketta Tanssillisen voimistelun kehittämisestä voimistelun ryhmäliikunnan muodoksi aikuisille.

Jotta tietoa ja kokemusta siirtyisi uusille tekijöille, pitäisi kunniajäsentapaamisten ja kulttuuriretkien lisäksi järjestää kohtaamisia, jossa kutsuttuina on myös uudempia naisvoimistelun vaikuttajia.

Liiton nettisivujen yhteyteen tehtiin säätiölle oma sivu, jossa perustieto säätiöstä ja jossa mainitaan mm. mahdollisuus tehdä merkkipäivä- tms. -lahjoituksia naisvoimistelun hyväksi.

Säätiön toivomus oli, että koulutuskohteiden tulisi olla sellaisia, joita myös pienet ja vähemmän kouluttavat seurat voivat hakea.

Kirsti Partanen esitti puheenjohtajakautta alkaessaan, että säätiössä keskusteltaisiin säätiön toiminta-ajatuksista sekä toiminnan linjauksista.

Säätiön hallitus ilmaisi, että se pitää tärkeänä seurajohdon osaamista ja oli valmis tukemaan sitä ja toivoi, että liiton apurahakoulutus on tarvepohjaista ja liiton strategian mukaista.

Omaisuus ja taloudenhoito 2006-2023

Toimintakaudella säätiön hallituksen jäsenet seurasivat aktiivisesti sijoitusten tuottojen kehittymistä ja saivat uusia taitoja varallisuuden hoidosta.

Taloudenhoitaja Sanna Heikkilä ehdotuksestaan 2011 jokainen säätiön hallituksen jäsen sai Nordean osakesalkussa olevista yrityksistä kaksi "kummiyritystä", joiden taustoja ja kehitystä voi seurata tiedotusvälineissä.

Hallituksen jäsenet oppivat käytännön kautta: Onnistuminen sijoittamisessa on yhdistelmä taitoa, tietoa ja tuuria.

Vuonna 2006 säätiön pääoma oli 562.599,77 euroa. Toimintakauden lopulla 2023 se oli 772.478,96 euroa.

Toimintakaudella sijoituksia keikuttelivat monet suhdannevaihtelut. Säätiön varallisuus oli sijoitettu sijoitussalkkuun, jonka omaisuusjakauma oli v. 2008: osake- ja yhdistelmärahastot 40%, joukkovelkakirjalainat 8%, obliigaatorahasto 21%, määräaikaisten tilien 19%, pankkitili 2%. Samana vuonna säätiön hallitus laati ensimmäisen sijoitussuunnitelman.

Vuonna 2007 alkoi maailmanlaajuinen finanssikriisi. "Huolet talouden taantuman syvyydestä ja pituudesta sekä yritysten tulosten heikkenemisestä heiluttivat markkinoita." Lähde Nordea, markkinakommentti 18.11.2008.

Taloudenhoitaja totesi 2008, että säätiöllä ei ole kirjattua sijoituspolitiikkaa, mutta sellainen olisi hyvä olla. Siinä otetaan kantaa sijoittamisen tavoitteisiin, sijoittamiseen liittyviin arvoihin kuten eettiset kysymykset, kotimaisuus/ ulkomaisuus, toimiala yms. Kirjattu sijoituspolitiikka on ohjenuora varojen sijoituksessa sekä varallisuussalkkuun tehtävissä painotuksissa.

Sijoitussuunnitelma 2008

- Vähintään peruspääoman määrä (15.136,91 euroa) sijoitetaan aina turvallisesti määräraikaistalletukseen tai vastaavaan vähäriskiseen sijoitukseen.

- Koska säätiö jakaa vuosittain apurahoja, sijoitusten tulee tuottaa joko korko-/osinkotuottoja tai voitto-osuuksia. Säätiön omaisuuden arvon pitäisi kasvaa pitkällä aikavälillä, mutta arvonvaihtelut sallitaan. Siksi riskipitoisia, suuremman tuotto-odotuksen omaavia osakemarkkinasijoituksia kannattaa tehdä.

- Pidemmällä tähtäimellä sijoitussalkussa on suoria osakesijoituksia kotimaisiin pörssiyrityksiin, maantieteellinen hajautus rahastojen kautta ja korkosijoitukset suorina sijoituksina pankkitalletuksiin tai yritysvelkakirjoihin.

- Säätiön hallitus suosi kotimaisuutta ja näki tärkeänä, että kotimaisten osakesijoituskohdeiden edustamat arvot ovat sopuoinnussa säätiön arvojen kanssa.

Sijoitussuunnitelman päivitys 2014

- SNLK-säätiön tehtävästä johtuen sijoitus-toiminnan tulee vuosittain tuottaa kassavirtaa, josta maksetaan apurahat. Siksi osakkeisiin liittyvä riski ja arvovaihtelu tiedostetaan, mutta halutaan hyödyntää niihin liittyvä korkampi tuotto-odotus.

- Säätiö sijoittaa varansa pääsääntöisesti osinko- ja korkotuotteisiin ja pankkitilille. Osakesijoitukset ovat suoria osakeomistuksia kotimaisiin yrityksiin hajautettuna vähintään 10 eri yritykseen. Maantieteelliseen hajautukseen käytetään osakerahastoja. Korkopuolella käytetään sekä suoria sijoituksia (oblikaatioita ja yritysten joukkolainoja) että korkorahastoja.

- Säätiö määrittelee sijoitusten tuottotavoitteet vuosittain talousarviossa. Keskimäärin sijoitusten odotetaan tuottavan 5-8%.

Sijoitussuunnitelman päivitys 2019

Muutos koskee omaisuuserien hajautusta nollakorkojen aikana sopivammaksi. Vuotuinen tuottotavoite laskettiin realistisemmaksi, 4-7% vuodessa.

Perinteisten taloudellisten kriteerien lisäksi sijoituskohteiden valinnassa otetaan kriteeriksi yritysten ympäristö- ja yhteiskuntavastuu sekä hallintotapa. Säätiö tavoittelee pitkällä aikavälillä hyvää tuottoa, mutta ei ihmisten hyvinvoinnin eikä ympäristön kustannuksella.

Sijoitussuunnitelman päivitys 2022

Muutos koski sijoitusten painotusta osakepaimotteisemmaksi; osakkeiden painoarvo 70% ja korkotuotteiden 30%. Mikäli säätiö hankkii vaihtoehtoisia sijoituksia, niiden osuus salkun käyvästä arvosta voi olla korkeintaan 15%. Tuottotavoite 5-8% vuodessa. Sijoituskohteiden valinnassa otetaan huomioon eettiset perusteet.

Asiantuntijuutta varainhoitopalvelusta

Säätiö on kilpailuttanut varainhoidon 2000-luvulla vuonna 2010 ja uudelleen vuonna 2020, jolloin kolmelta toimijalta pyydettiin tarjous sijoitusomaisuuden varainhoidosta. Arvioinnin jälkeen päädyttiin jatkamaan yhteistyötä Nordean kanssa.

Nordean pankissa sijoitusasioita hoitava Jari Karinkanta toimi liiton sijoitusasiantuntijana muutaman vuoden. Hän vieraili säätiön hallituksen kutsumana sen kokouksissa. Vuodesta 2015 lähtien vierailut olivat vuosittaisia ja vierailijoina olivat sijoitusjohtajat Antti Lähteenmäki, Anna Koivumäki, Ted Sjöström ja Johan Elfvingren. Sijoitusjohtajat esittelivät arvionsa vallitsevasta markkinatilanteesta, säätiön sijoitussalkun arvosta ja sijoitussuunnitelman toteutumisesta. Johan Elfvingren kertoi v. 2022 omaisuuden arvon olevan 1,1 milj. euroa.

SNLS:n pääoman, sijoitusten ja apurahojen kehittyminen

Sijoitustoiminnan tuotoissa on huomioitu sijoitusten arvonalennukset ja -palautukset, kulut ja tappiot

vuosi	Pääoma euroina	Sijoitustuotot euroa	jaetut apurahat,
2008	475.421,95	-64.880,66	16.110 €
2010	563.394,33	28.438,49	2.384 €
2011	571.506,01	12.892,77	3.605 €
2013	634.037,56	49.133,83	3.499 €
2016	672.758,09	40.181,93	16.175 €
2023	772.478,86	13.318,92	9.062,00 €

"Kummiyritykset"

V. 2011 säätiö sijoitti varoja suoraan 12 suomalaiseseen yritykseen. Taloudenhoitaja Sanna Heikkilän ehdotuksesta jokainen säätiön hallituksen jäsen valitsi näistä yrityksistä kaksi "kummiyritystä", joiden taustoja ja kehitystä voi seurata tiedotusvälineissä. Säätiön kokouksissa oli sijoituskatsaus, jossa hallituksen jäsenet raportoivat oman "kummiyrityksensä" tilasta. V. 2014 Ulla Mikkola osallistui ensimmäisenä "kummiyrityksensä" Sampon yhtiökokoukseen. Sittemmin useat hallituksen jäsenet toimivat samoin.

Epävarmuutta ja optimismia

V. 2015 säätiön omaisuuden arvo oli 0,9 milj.€ ja oli kasvanut 10 vuodessa 40%. Hallituksen jäsenet pitivät koulutusta tärkeänä, myös seurajohdon osalta. Apurahoja oltiin valmiit lisäämään suoraan seuroille apurahamäärää kasvattamalla ja siten parantamalla seurojen mahdollisuutta kouluttautua ja lisätä osaa-mista.

Epävarmuus rahamarkkinoilla jatkui. 2016 taloudenhoitaja Sanna Heikkilä kertoi korkojen pysyvän edelleen alhaisena ainakin seuraavat kaksi vuotta ja pankit veloittavat suurista tal-letuksista negatiivisia korkoja.

Sijoitusjohtaja Antti Lähteenmäki oli 2018 op-timistinen; talouden näkymät olivat vahvat. Heiluntaa kuitenkin aiheutti kansainväliset kriisit.

Säätiön sijoitussalkun arvo oli 2020 noin 1 mil-joona euroa ja osakkeet ja korot tasapainos-sa sijoitussuunnitelman mukaan. Seuraavana vuonna salkun arvo oli 1,2 mij. euroa.

Toimintakauden viimeisenä vuotena säätiön pääoma oli kasvanut 47 vuodessa 90.000 mar-kasta (15.136,91 euroa/2023) 772.478 euroon.

Apurahat

Apurahat Voimisteluliitolle

2006 Suomalaiseen naisvoimisteluun perus-tuva tanssillinen voimistelu, ryhmäliikunnan muoto aikuisille sai 9.000 euroa tuen hank-keen kehittämiseksi. Säätiö piti tärkeänä, että sen tuloksia voivat hyödyntää kaikki liiton seurak.

2007 Tanssillisen voimistelun hanketta tuet-tiin 5.000 eurolla. Tanssillisen voimistelusta käytettiin nimeä Flow Gymnastics, sille toi-vottiin suomen kielistä nimeä.

2008 Flow Gymnastics-hankkeelle myönnet-tiin 4.000 euron apuraha. Hankkeen painopis-teenä on saada uusia voimistelijoita mukaan ryhmiin, myös ikääntyneitä ja nuoria.

2011 Apuraha, 1500 euroa vanhojen, historial-lisesti tärkeiden valokuvien digitalisointiin.

2014 Koreografia Workshop-tapahtumaan apuraha 1.000 euroa. Antton Laine johti ns. Guru-koulutusta. Apurahan ansiosta koulu-tuksen hinta saatiin seurojen osallistujille edullisemmaksi.

2014 Apuraha 10.000 euroa Gymnaestra-da-hankkeelle. Tuki kohdistui 3 nuoren palk-kaamiseen kesällä 2015. Nuoret haetaan seuroista ja he oppivat hankkeessa suurta-paumien organisointia.

2015 Tukea yht. 3.000 euroa seuraaville; tans-sillisen voimistelun koreografia workshop, vetäjänä Minna Tervamäki, "Menestyväk-si seuraksi" - valtakunnallinen seminaari ja POP-UP-aikuisten ohjaajien koulutuskiertue pienille seuroille

2015 Liitolle myönnettiin 1.500 euron avustus osa-aikaisen harjoittelijan palkkakuluihin Rytmissen kilpavoimistelun maailmancupin järjestelyihin helmikuussa 2016.

Tukea 2.000 euroa liiton järjestämille kolmelle Olosuhdeseminaarille eri puolilla Suomea, jotta seminaari voisi olla osallistujille ilmainen.

2017 Tukea 1.000 euroa aikuisliikunnan kouluttajien osaamisen kehittämiseen ja aikuisliikunnan uusien tuulien saamiseen lähettämällä 2-3 kouluttajaa Berliinin Turnfestiin.

Apurahat voimisteluseuroille

Säätiön hallitus hyväksyi syyskokouksessaan tulevan vuoden apurahaan oikeutettavat koulutuskurssit liiton koulutusvastaavan esityksestä. Seurat toimittivat apuraha-anomukset liittoon 31.1. mennessä. Säätiön hallitus teki hyväksyntäpäätöksen koulutusvastaavan ehdotuksesta helmikuussa. Vuodesta 2009 hakuaika päättyi 30.11. ja apurahapäätökset tehtiin joulukuun puolivälissä. Muutoksen johdosta päätökset saatiin seuroille joulukuun aikana. Useat kurssit olivat jo alkuvuodesta.

V. 2009 apurahakursseja olivat:

- 1) I-taso; seurajohdon tieto-taito-tilauskoulutus ja Flow Gymnastics 1-2
- 2) II-taso; Svolin Jumppakoulu ja jatkokoulutus, lajien jatkokoulutus.
- 3) Fyysinen harjoittelu ja valmennuksen tukitoimet, kunto- ja aerobic-ohjaajien jatkokoulutus, Hydrobic ja Jumppastartti
- 4) III-taso; Lajitutkinto

Apuraha-anomuksia tuli määräaikaan mennessä 67, 30 seurasta. Hakemuksista hyllättiin 7 puutteellisten tietojen perusteella. Apurahoja jaettiin yhteensä 8.035 euroa,

koulutukseen oli budjetoitu 8000 euroa. Yhden apurahakurssin tuki oli noin 50%. Koulutuskursseista Fyysisen harjoittelun ja valmennuksen tukitoimet-koulutus jouduttiin sittemmin perumaan vähäisen osanottajamäärän vuoksi.

Toinen vastaava esimerkki on 10 vuotta myöhemmin vuodelta 2019

Koulutusapurahakohteet:

- 1) voimistelukoulu, avoimena- ja tilauskoulutuksena.
- 2) tanssillisen voimistelun lajitaidon peruskoulutus, kuten ed.
- 3) ryhmäliikunnan ohjaajan startti, kuten ed.
- 4) Dance 4Fun, voimisteluvalmentajien lajitutkinto (3-taso ja VAT) kuten ed.

Apurahaa haki 48 seuraa ja sen sai 33 seuraa. Jaettu summa oli 13.765 euroa. Tuen määrä avoimessa koulutuksessa oli 39-50%, tilauskoulutuksessa 50%. Keskustelua syntyi, miksi hakijoita oli vähän.

Tukea muihin tarkoituksiin

Säätiö tulkitsi tarkoin sääntöjensä 2§:ä. Naisien liikuntakasvatuksen edistäminen määritteli tuen.

2008 Suomen Urheilumuseosäätiö anoi säätiön puheenjohtajan välityksellä 1.000 euroa Irja Kleemolan Anni Collan-kirjan painokustannuksiin. Sen vastineeksi säätiö saa 50 kirjaa veloituksetta ja nimen tukijoiden luetteloon.

2012 Sirkka Salonen-Nummelle myönnettiin 500 euroa tukea matkakuluihin Japanin Niigata-Gym-festivaaleille, perusteluna suomalaisen naisliikunnan tunnetuksi tekeminen

ja yhteisesityksen valmistelu Gymnaestradaan 2015. Ehtona avustukselle on, että Salonen-Nummi jakaa liiton kenttänäytösohjelmien koreografiakurssilla osaamistaan palkkiotta.

2014 Säätiö osallistui Seija Toivosen opetusneuvoksen arvonimihankkeeseen 400 eurolla. Hankkeen takana on Kaarina Karin Säätiö. Sittemmin hanke peruuntui Seija Toivosen pyynnöstä.

2015 Säätiö osallistui Tarja-Liisa Lindqvistille anottavaan liikuntaneuvos-arvonimen hakemukseen 400 eurolla. Hakemuksen taustavoimana oli Helsingin Naisvoimistelijat.

2017 Washingtonin suurlähetystö kutsui Vantaan Voimistelijoiden Ajattomat-ryhmän esiintymään Suomi 100-vuotta juhlille. Esiintymisten lisäksi matkaan liittyi voimistelutukioita lapsille. Säätiön tuki 1200 euroa. Sitä perusteltiin seuran voimistelu- ja liikuntakasvatustyöllä.

2018 Myönnettiin Peppi Häggblomin muistonäyttelyn kuluihin yht. 600 €.

2023 Apuraha, 500 euroa Törnävän Tytöt ry:lle historian arkistointiin sairaalamuseoon.

Apurahoihin liittyviä huomioita

Koko toimintakaudella (18 vuotta) koulutusapurahoja jaettiin noin 150.000 euroa. Hakijoita oli vuosittain keskimäärin 62, seuroja 43. Koronavuosista lähtien hakijamäärät laskivat ja myönnettyistä apurahoista jäi suurehko osa käyttämättä.

Apurahoihin varattu budjetti toteutui hyvin. Oli myös vuosia, jolloin se ylittyi. Näin tapahtui esimerkiksi 2006 ja 2008, jolloin ylitystä oli

runsaat 2.000 euroa. Apurahojen summaa oli mahdollista nostaa hyvän tilinpäätöksen ja sijoitustuottojen takia.

2008 säätiön hallitus päätti tarkentaa apurahojen hakulomaketta, mitkä lajit kuuluvat apurahan haun piiriin ja pyydetään tietoa, millä tasolla ohjaaja/valmentaja seurassa toimii.

Apurahan saannin ehtoja

Yhdelle seuralle max 1 apuraha samaan koulutukseen

apurahaa ei voi anoa itselleen, ainakin toisen hakemuksen allekirjoittajan tulee kuulua seurajohtoon

mikäli seura on anonut apurahaa moneen koulutukseen, tuetaan yhtä kalliimpaa koulutusta kuin useaa edullista

priorisoidaan seurajohdon koulutusta, koska se tukee koko seuran kehittämistä

etusijalla seurat, jotka eivät viimeiseen kahteen vuoteen saaneet apurahoja

2-3 vuoden sanktio seuralle – ei voi hakea apurahaa, jos ei käytä myönnettyä apurahaa (2016)

koulutukseen kohdistuva apuraha on seura-kohtaista, niin että seura voi itse valita koulutukseen osallistuvat, kunhan täyttää ehdot (2016)

taloudenhoitaja sekä koulutusvastaava seurasivat apurahojen käyttöä ja raportoivat siitä säätiölle syyskaudella. Hylättyjen apuraha-anomusten määrä vaihteli, suuremmillaan se oli 14. Apurahoja jäi käyttämättä lähes joka vuosi.

Pohdintaa apurahoista

Apurahojen osuus varojen käytöstä vaihteli vuosittain. V. 2007 tilinpäätöksessä apurahojen osuus oli 82%.

V. 2008 säätiö totesi, että koulutusapurahojen merkitys seuroille on laskenut ja pohti, myönnetäänkö apurahoja vähemmän, mutta summat olisivat suurempia.

Useille toimintakaudella jaetuille apurahoille asetettiin jokin ehto tai tavoite. Ehtona oli myös raportointi hankkeiden edistymisestä. Näin toimitiin, jopa avustuksista kiitettiin.

Jako suuriin ja pieniin seuroihin vahvistui. Suurilla seuroilla toiminta oli ammattimaisempaa. Ne hyödynsivät kaikki keinot hankkia rahaa. Kaikkia apurahaa hakevia seuroja ei voitu tukea. Syitä oli mm. ettei ohjaajan peruskoulutus vastannut haetun kurssin vaatimuksia. Myös seuran aiempina vuosina saatu apuraha tai tuetun koulutuksen väliin jättäminen.

Kiitoskulttuuria

2006 säätiö luovutti kiitollisena onnistuneesta SUN SVOLI-tapahtumasta Rauman Kultseppien valmistamat "Juurakko-rintakorut Päivi Tammiselle, Mari Depnerille, Katri Laakoselle, Leila Suomalle, Maija Innaselle ja Sanna Heikkilälle.

2006 kunniakäynti Kaarina Karin haudalla Kuhmalahdessa. Säätiön edustajana puheenjohtaja.

1.12. 2008 Viestintäpäällikkö Leila Suomaa jäi eläkkeelle. Säätiö antoi 200 euroa Leilan lahjatilille ja Kuuportin korun.

2009 aloitetun tavan mukaan säätiö muisti naisvoimistelun merkkihenkilöitä merkkipäivänä onnittelukortilla.

2009 Kunniakäynti Hilma Jalkasen haudalla Vantaan Honkanummella. Hänen syntymästään oli kulunut 120 vuotta 7.10. Osallistujat liitosta ja säätiöstä.

Vantaan Voimisteluseuran Ajattomat-ryhmä vuonna 2016

2009 Kunniakäynti Elin Kallion haudalla hänen 150-vuotissyntymäpäivänsä johdosta. Paikalla Irja Kleemola, Leila Suomaa, Maria Laakso ja PLV

Arvoisa rouva pääsihteeri Maria Laakso

”Haluan kaukaisten sukulaisten puolesta esittää lämpimät kiitokset siitä, että olitte 23.4.2009 Suomen Voimisteluliitosta ja Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiöstä käyneet Elin Kallion haudalla laskemassa kauniin sinivalkoisen seppeleen hänen 150-vuotispäivänsä johdosta. Emme ole muistaneet tätä merkkipäivää”.

Kunnioittaen Loviisassa 7.5. 2009

Carl-Erik Vaennerberg, lääkintäneuvos,

Elin Kallion veljen pojanpojan poika

16.10. 2010 Kunniakäynti Elli Björkstenin haudalla, kun syntymästä kulunut 140 vuotta.

23.4. 2016 Irja Kleemola täytti 90 vuotta. Häntä onnitteli säätiön puolesta Liisa Rantalainen.

2016 Säätiö onnitteli puheenjohtajaansa Kirsti Partasta liikunnan tasa-arvotyön Piikkarit-palkinnosta.

2019 Kunniakäynti Elin Kallion haudalla, hänen 160-vuotissyntymäpäivänään 23.4. 2019.

2021 Kunniakäynti SNLL:n perustamispäivänä Kallion, Collanin ja Björkstenin haudoilla.

Kunniakäynti Elin Kallion haudalla 23.4.2019 (kuvaaja Pinja Tavasti)

Yhteisöllisyyttä ja voimisteluväyryyttä

Toimikaudella jatkettiin jo alkanutta tapaa koota kunniajäseniä yhteen kiitollisuudesta heidän elämäntyölleen naisvoimistelun hyväksi sekä jakamaan menneitä yhteisiä hetkiä. Kunniajäsentapahtumat olivat hyödyllisiä ”oppitunteja” uusille toimiville sukupolvelle. Tilaisuuksiin osallistui myös liiton hallituksen jäsenet. Tilaisuudet kustansi säätiö tai säätiö ja liitto yhdessä. Kesäretkillä kunniajäsenten lisäksi oli muita naisvoimistelun vaikuttajia. Niissä yhdistyi yhteenkuuluvuus, muistelot ja kulttuurin tarjoamat elämykset. Retket olivat osallistujille omakustanteisia, säätiö pyrki 0-tulokseen.

11.6.2006 Kunniajäsentilaisuus Varalassa oli SUN SVOLI:n yhteydessä. Kutsuttuna oli SN-LL:n, SVoLi:n, SVL:n kunniajäsenet sekä Kaarina Karin säätiön hallituksen jäsenet. Kutsuvieraat tutustuivat Varalan Urheiluopiston pystyttämään valokuvanäyttelyyn, ”Aurinkohon asti nostakaatte pää” sekä säätiön organisoimaan naisvoimisteluseurojen historiikki-näyttelyyn. Osallistujat nauttivat lounaan ja siirtyivät Ratinan stadionille seuraamaan SUN SVOLI:n Täyttä elämää- kenttänäytös ohjelmaa. Tilaisuus sai kiitosta erityisesti paikalle tulleilta SVL:n kunniajäseniltä. Osallistujia noin 50 henkilöä.

23.-24.8.2007 Kesäretki Lappeenrantaan, osallistujia 30. Illanistujaisissa, joissa osallistujien lisäksi paikallisia kiltalaisia ja aktiivisia seuratoimijoita muisteltiin menneitä ja kerailtiin voimistelun suur tapahtumia

Irja Kleemola kertoi jutun Tukholman Lingiaa-deilta v. 1947:

Tuolloin oli tapana , että ulkomaille mentäessä tuliaisiksi viedään Elannon häälimppu. Liisa Orko ja Une Melkko pakkasivat limpun Suomes-

sa lingin haudalle vietävään seppeleeseen. Kun rouvat sitten astuivat haudan ääreen ja purkivat seppeleensä, sieltä löytyi tuliainen.

29.11.2008 Kunniajäsentilaisuus kunniajäsenille ja liiton hallituksen jäsenille Hotelli Scandic Cityssa. Osallistujia 30, noin puolet kunniajäseniä. Yhteisen tapaamisen ja ohjelmanumeroiden jälkeen joukko siirtyi Tampere-talolle gaalaesitykseen.

13.-14.8. 2009 Kesäretki Fiskarsiin sekä Hirsylän Mutkaan kunniajäsenille sekä takavuosien seura-, piiri -tai liittotason vaikuttajille. Majoitus Kisakallion Urheiluopistossa. Osallistujia 33.

11.3.2009 Naisvoimistelun vaikuttajien kohtaaminen, Hilma Hotti, Suomen urheilumuseossa säätiön ja liiton kutsumana

27.11.2010 Kunniajäsentilaisuus, jossa kunkin kunniajäsenen seuralaisena (avec) oli nuoremman polven edustaja, jolle voimistelun historiaa on tärkeä siirtää. Lisäksi kutsuttuja oli liiton hallitus, Kaarina Karin säätiö ja liiton kiltaryhmän jäsenet. Ohjelmassa Inkeri Simola-Isakssonin musiikkiesitys, tervehdyksiä sekä Leena Laineen esitelmä Seija Toivosen lukemana. Ryhmissä keskusteltiin voimistelun historian merkkikohdista. Tavoitteena kunniajäsenten muistojen kuuleminen ja jakaminen. Yhteenvedon keskusteluista veti Maria Laakso.

18.-19.2011 Kesäretki, kohteina Arabian tehtaan museo sekä Fazerila Vantaalla. Sieltä osallistujat siirtyivät Kuntokallioon, jossa Seija Toivonen johdatteli heidät vanhoihin Kisakallion muistoihin. Anja Helmisen vetämä aamujumppa elävän musiikin tahdissa oli nostalgista. Osallistujia oli 29.

Kesäretki v 2011, kohteena Arabian tehtaanmuseo

9.6.2013 Kunniajäsentilaisuus Lahdessa ravintola Voitossa. Osallistujat tutustuivat kuvien välityksellä voimistelun historiallisiin tapahtumiin. Kuvia esittelivät Erkki Vuori ja Pirjo-Liisa Vilenius. Tapahtuman jälkeen osallistujat siirtyivät SUN LAHTI-tapahtumaan Lahden Stadionille. Osallistujia oli 32.

15.11.2014 Kunniajäsentilaisuus Urheilumuseossa. Tilaisuuden teemana Gymnaestradat; muistoja menneistä, tietoa ja tarinaa tulevasta. Teemaa johdattelivat säätiön jäsenet. Sieltä osallistujat, yht. 22 siirtyivät Jäähalliin voimistelugaalaan.

12.7.2015 kunniajäseniä, FIG:n johtoa, ulkolaisten delegatioiden päälliköitä, yhteistyökumppaneita ja liiton hallituksen jäseniä Urheilumuseossa ennen Gymnaestradan avajaisia. Siirtyminen sieltä stadionille avajaisiin.

10.6.2016 kulttuuriretki Espoon Tarvaspään Gallen Kallela museoon. Osallistujia 25 henkilöä. Kutsuttuja kunniajäsenet, liiton hallitus, kiltatyöryhmä, koreografeja ja jokaiselta alueelta ansioituneita tekijöitä. Osallistujat kävivät keskustelua, miten saataisiin retkille enemmän osallistujia tulevaisuudessa. Osallistujilla oli mahdollisuus osallistua Voimistelupäiville Espoossa.

27.5.2017 Kunniajäsentilaisuus oli Jäähallissa. Tilaisuudessa muisteltiin joukkuevoimistelun kehityskaarta perinteisestä naisvoimistelusta huippu-urheiluksi Olympiakomitean asiantuntijan Anna Kirjavaisen johdattamana. Osanottajat, 25 henkilöä siirtyivät Jäähallista seuraamaan Joukkuevoimistelun MM-kisojen alkukilpailuja Töölön Kisahalliin.

2018 Kunniajäsenet kutsuvieraina Turussa Suomi Gymnaestrada:ssa sekä "Tunne liike" päätösjuhlassa.

10.5.2019 kunniajäsentilaisuus valtakunnallisena Unelmien liikuntapäivänä. Ravintola Perhossa. Sen yhteydessä Tarja-Liisa Lindqvist piti tuolijumpan pianosäestyksellä. Tapaamista edelsi käynti Elin Kallion haudalla. "Mamman" syntymästä tuli 23.4.2019 160-vuotta.

21.11.2021 kunniajäsentilaisuus Helsingin Jäähallissa joukkuevoimistelun MM-kisojen yhteydessä. 31 osanottajaa, mukana säätiön hallitus ja liiton edustajia siirtyi tapaamisen jälkeen seuraamaan joukkuevoimistelun MM-kisojen loppukilpailua.

12.6 2022 Kunniajäsentilaisuus Gymnaestrada Tampereen yhteydessä Ravintola Kuumassa, josta siirtyminen Gymnaestradan pääjuhlaan Tampereen stadionille.

18.11.2023 Kunniajäsentilaisuus Tampereella liiton järjestämän näytöksen Show&Dinner yhteydessä.

Kunniajäsentilaisuus 2022 Tampereella Ravintola Kuuma

Historia-aineiston tallennus

2006 Voimisteluseurojen historiakirjojen näyttely Varalassa, SUN SVOLI:n ja kunniajäsentilaisuuden yhteydessä.

2007 Pirjo-Liisa Vilenius (PLV) kokosi liiton kunniajäsenistä "ansioluettelot" yksiin kansiin. Kunniajäsenet olivat SNLL-, TUL- ja Svoli-taustaisia.

2009 Historiatiedon jakamiseksi säätiön toimesta tehtiin 30-40 kalvon Power Point-esitys naisvoimistelun historiasta. Sisällöstä vastasi hallitus PLV:n esityksestä.

2009 PLV laati listan naisvoimistelun vaikuttajien syntymä-/kuolinajoista, jotta merkkipäivämuistamiset on helppo tarkastaa.

2010 PLV järjesti liiton kuva-arkiston ja eroteli historiallisesti arvokkaat kuvat.

2011 Liiton hallussa olleet valokuvat oli lajiteltu ja kuvia tunnistettu. Liitto digitalisoi ne tehtävään palkatun harjoittelijan Emilia Viherkosken toimesta kesällä 2012. Säätiö tuki tehtävää 1500 eurolla.

2015 PLV kävi läpi liiton ex-viestintäpäällikön Leila Suomaan kotona olleen kirja-aineiston, jossa mukana oli liitolle alun perin kuulunutta kirjallisuutta. Osa kirjoista siirtyi liiton kirjakokoelmiin. Samalla luetteloidtiin liiton kirjastomateriaali.

Yhteenveto toimintakaudesta 1976-2023

Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiön 48 vuotinen toiminta oli nousujohteinen, mitä tulee sen varallisuuteen ja toimintaan. Historiikissa jaottelu kolmeen jaksoon oli laskennallinen, mutta kukin jakso osoittautui erilaiseksi. Erilaisuus siirtyi seuraavan toimintakauden käyttövaraksi.

Säätiö toteutti jokaisella kaudella perustajiensa sille asettamia ehtoja sijoittaa säätiön pääomaa ja muuta omaisuutta vakavaraisesti tuloa tuottavaksi sekä edistää liikuntakasvatustyötä. Varallisuuden hoidossa kansainväliset suhdanteet heittelivät sijoitusten tuloksia, niitä säätiö torjui suunnitelmallisuudella ja ennakkoinnilla. Ne vaikuttivat jaettavien apurahojen suuruuteen.

Yhteistyö Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton, sittemmin Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat ry:n ja Suomen Voimisteluliitto ry:n kanssa oli saumatonta yhteisten toimihenkilöiden vuoksi. Liitto antoi säätiölle tukensa ja säätiö toteutti perustehtävänsä, joka edisti liiton toimintaedellytyksiä.

Säätiö uudistui toimintansa aikana pienillä sääntöuudistuksilla. Liiton nimi muuttui kahdesti ja sen toiminnallinen muutos koski säätiön hallituksen oikeutta täydentää itse itseään. Hallitus päätti 1994, että uudet jäsenyhdistykset TUL:sta ja FSG:sta ja v. 2004 SVL:sta ovat oikeutettuja samoihin säätiön palveluihin kuin sen aiemmat edunsaajat. Se rajasi apurahojen jaossa sen ulkopuolelle huipputelinevoimistelun. Yhdistyneiden liittojen kunniajäsenet olivat tervetulleita säätiön kokoamaan kunniajäsenjoukkoon.

Säätiön jäsenistä monet ovat sitoutuneet säätiöön useiksikin 3-vuotikausiksi. He olivat voimisteluseurojen edustajia ja kiinnostuneita seurojen kehittämisestä, ennen kaikkea oppimisesta ja uudistumisesta. Hallituksen jäsenten aktiivisuus varainhoidon perusteisiin teki heistä osajia ja vaikuttajia.

Säätiön yhteys seuroihin jäi etäiseksi. Se ilmoitti apurahoista liiton välityksellä, seurat anoivat apurahaa liiton tarjoamista apurahakursseista ja saivat tiedon päätöksistä liiton kautta. Se ei ollut kuitenkaan säätiölle ongelma. Säätiö oli liiton ja seurojen taustatukija.

Apurahakoulutuksissa näkyi säätiön tahtotila. Sitä sävyttivät säätiön kirjoittamattomat arvot, jotka liittyivät mm. elinvoimaan, oppimiseen, perinteeseen ja tulevaisuuden ennakointiin.

Patentti- ja Rekisterihallitus seurasi muun ohella säätiön tilintarkastajien toimintaa, huomautettavaa ei ollut. Tilintarkastajat täyttivät heille asetetut ehdot ammattitaidossa ja tilintarkastustyössä. He valvoivat säätiön toimintaa ja antoivat tarvittaessa kommentin – tosin vain kerran 2013. Tilintarkastuskertomuksessa oli maininta, että säätiön jakama apurahamäärä voisi olla suurempi suhteutettuna säätiön varallisuuteen.

Vuoden 2004 sääntöuudistuksen jälkeen säätiö päätti, ettei sen tarkoitus ja toiminta naisten liikuntakasvatustyön tukijana tule yhdistymisen takia muuttumaan. Kaikki liiton jäsenyhdistykset ovat säätiölle samanarvoisia, kuten yhdistyneen liiton kunniajäsenetkin.

Säätiön toiminta-ajatus laajeni, kun liikuntakasvatustyö nähtiin vuorovaikutuksena menneiden aikojen toimijoiden ja tämän päivän sekä tulevaisuuden päättäjien kesken. Säätiön hallitukset ovat eri vuosikymmeninä arvostaneet ja tukeneet suomalaista naisliikun-

takulttuuria, jonka juuret ovat liki 130 vuoden takaisia. Siitä kulttuurista kumpuaa edelleenkin elinvoimaa tulevaisuuden liikuntakasvatustyöhön.

Historiikki

Historiikki Satavuotta liikuntakasvatuksen hyväksi perustuu arkisto- dokumentteihin ja historiankirjoituksiin. NVP-rahaston aikaisia tietoja on säilynyt niukasti, eikä ollut henkilöitä, jolta kysyä. SNLS:n viimeisistä vuosikymmenistä minulla oli omakohtaista kokemusta säätiön jäsenenä ja puheenjohtajana. Siitä huolimatta liiton ja yhdistysten edustajien, ns. edunsaajien haastattelut olisivat antaneet historiikin sisällölle elävyyttä. Tätä puutetta täyttää säätiön hallituksen puheenjohtajan Kirsti Partasen (2013–2023) arviointi säätiön toiminnan vaikuttavuudesta, siitä mikä merkitys saaduilla apurahoilla on ollut liitolle ja yhdistyksille. Hän myös pohtii säätiön tehtävää tulevaisuudessa, kun voimisteluseurakenttä on erilaistunut. Toisena talouspäällikkö Sanna Heikkilä kertoo, miten apurahaprosessi on hänen toimikaudellaan vuodesta 1997 muuttunut, ja mitä on varainhoito aikana, jolloin taloudelliset suhdanteet muuttuvat arvaamattomasti.

Näistä kahdesta esityksestä on opittavaa. Minäkin kirjoittajana haluan opettaa: asiakirjojen huolellinen kirjoittaminen ja säilyttäminen liitteineen on tärkeää. Kokouspöytäkirjoja lukiessani etsin niistä asioiden kehityskaaria sekä päätösten taustoja ja vaikutuksia. Asiakirjoissa tunnelma, ajankohtaisuus sekä tilanteita kuvaavat adjektiivit kirkastavat kuvaa kirjoitettavasta aiheesta ja sen toimijoista. Se kuva voi olla vuosikymmenten päästä faktoja tärkeämpää.

Pirjo-Liisa Vilenius

Naisvoimistelijat kalliolla

Kysymyksiä Kirsti Partaselle

Kirsti Partanen

SVLS:n puheenjohtaja 2013-2023 ja
Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat
ry:n ja Suomen Voimisteluliiton
puheenjohtaja 2001-2011

*Mikä on (ollut) säätiön merkitys
liiton ja sen seurojen liikuntakasva-
tustyössä kokemustesi mukaan?*

Yhteiskunnassa on tapahtunut isoja muutoksia viimeisten vuosikymmenten aikana. Maaseutu ja pienet paikkakunnat autioituvat, ihmiset muuttavat kasvukeskuksiin, digitalisaatio on läsnä jokaisen arjessa, elämä on nopeatempoista, myös vapaaehtoistyöstä halutaan korvaus, koulutukseen ei haluta laittaa omia varoja eikä hukata siihen kallisarvoista vapaa-aikaa. Korona-pandemia, Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan, taloussuhdanteet ja muut globaalit ongelmat ovat vaikuttaneet eri teitä myös Suomessa lajilittoihin ja seuroihin. Kansallisesti liikuntakulttuuri on kokenut viime vuosikymmeninä suuria muutoksia. Urheilun ja liikunnan rakenteet ovat nyt täysin erilaiset ja alueellinen toiminta on supistunut ja muuttanut muotoaan. Koulutuksen sisällöt, muodot ja opetusmenetelmät ovat muuttuneet ja digitalisaatio on avannut uusia keinoja koulutautumiseen.

Säätiötä säätelee säätiölaki, säätiön säännöt ja ennen muuta toiminta-ajatus eli tarkoituksipykälä.

Säätiön toiminnan päälinjat ovat edelleen apurahojen jakaminen seuroille, liitolle tärkeiden hankkeiden tukeminen ja yhteys menneiden vuosien voimisteluvaikuttajiin ja toimijoihin. Tärkein tehtävä viime vuosinakin on ollut apurahojen jakaminen seuroille osaamisen kehittämiseksi eli seurojen liikuntakasvatustyön tukeminen.

Toimintatapana on edelleen ollut se, että asioiden ytimessä olevat liiton koulutuksen vastuuhenkilöt tekevät säätiön käsiteltäväksi esityksen tuettavista koulutuksista. Se on perustunut seurojen tarpeisiin, liiton strategian edistämiseen tukemalla eri vuosina erilaista koulutusta ja mahdollisia uusia koulutuksia. Säätiö on halunnut toimia hyvässä yhteistyössä liiton kanssa voimistelun ja seurojen elinvoimaisuuden hyväksi. Seurojen aktivointi kouluttautumaan on luonnollisesti liiton tehtävä. Tiedot säätiön apurahojen hakemisesta aikatauluineen on hoidettu liiton kautta sen jälkeen, kun säätiö on tehnyt vuosittain päätökset tukikohteista. Apurahojen hakijamääriin säätiö ei ole voinut vaikuttaa.

Säätiön myöntämien apurahojen korkotuotoista koostuva kokonaissumma on suhteellisen pieni (noin 14 000e/vuosi), joten kaikkeen mahdolliseen tuettavaan ei ole voitu vastata myönteisesti.

Kuitenkin on ollut tärkeää, että samalle seuralle ei ole apurahoja myönnetty peräkkäisinä vuosina, joten apurahaa ovat saaneet profiililtaan hyvin erilaiset seurat eri puolilla Suomea.

Kalliimmissa 2–3-tason koulutuksissa säätiön tuki on ollut rahallisesti merkittävä. Muut seuran saamat, usein merkittävät tuet (esim. Voimistelusäätiö, OKM) ovat olleet este säätiön tuelle. Myös haun ajoitusta on muutettu siten, että se tukee seuran budjetointia ja vuosikellon suunnittelua.

Säätiön tukemiin koulutuksiin on lähtökohtaisesti ollut hakijoita, joten olemme säätiössä nähneet apurahojen omalta osaltaan tukevan seurojen elinvoimaisuutta ja toimintamahdollisuuksia omilla resursseillaan ja omassa toimintaympäristössään. Osaavat ohjaajat, valmentajat ja seurajohto ovat elinvoimaisen seuran ja samalla elinvoimaisen liiton tärkein peruskivi.

Millaiseksi näet säätiön perustehtävän tulevaisuudessa?

Säätiön perustehtävät on kirjattu sääntöihin ja toiminta-ajatuksen. Mielestäni ne ovat relevantit edelleen. Osaamisen kehittämisen tukeminen/koulutus on mielestäni edelleen tärkein tehtävä.

Säätiön kannalta koulutustarjonnan monimuotoisuus, seurojen moninaiset profiilit, seurakentän polarisoituminen ja erilaiset koulutustarpeet aiheuttavat uudenlaista pohdintaa ja vaikeitakin valintoja.

Liiton jäsenseurat ovat profiililtaan pieniä seuroja, jäsenäärä alle 150, keskikokoisia seuroja, jäsenmäärä 150– useaan tuhanteen jäseneen, päätoimisen työntekijän omaavia seuroja, Tähtiseuroja, joilla ei ole päätoimisia työntekijöitä ja Tähtiseuroja, joilla on yksi tai useampi päätoiminen työntekijä. Kullakin seuralla on omat koulutustarpeensa. Siksi säätiössä ei ainakaan toistaiseksi ole poisuljettu minkään seuraprofiilin apurahojen saantia. Säätiössä on nähty, että jokaisessa profiilissa on seuroja, joissa osaamisen kehittäminen apurahojen lisäävällä mahdollistuu ja on tärkeää.

Viime vuonna säätiön puheenjohtajan tehtävät jätettyäni ajattelen säätiön perustehtävistä tulevaisuudessa seuraavasti.

1. Seurajohdon osaamisen kehittäminen on elintärkeää, tätä toivon jatkettavan

Oma ja säätiön havainto on, että järjestöosaamisen ja kansalaistoiminnan johtamisaosaaminen vaatii nykyajassa tukea. Seurojen johto osallistuu melko nihkeästi aluejärjestöjen koulutuksiin, joten yhdessä aluejärjestöjen kanssa toteutettavat seurajohdon maksuttomat webinaarit on koettu hyväksi toimintamalliksi. Koulutussarja toteutetaan kohderyhmittäin säätiön tuella erilaisille seuroille (vapaaehtoisvoimin toimivat, päätoimisilla toimivat jne.).

2. Tutor-toiminta on koettu hyväksi toimintamalliksi, jonka soisin jatkuvan

Tutor käy seurassa noin 4–5 kertaa työskentelemässä ohjaajien ja valmentajien kanssa valitun pääteeman tiimoilta. Valittuja teemoja ollut mm. pedagogiset taidot, vuorovaikutus ja tunnetaidot, voimistelutaitojen opettaminen, suunnittelu, seuran sisäisen yhteistyön

kehittäminen. Osallistujat tekevät oman oppimissopimuksen ja itsearvioinnin.

Mukana on ollut hyvin erilaisia seuroja eri puolelta Suomea. Tutor-hanketta rahoitetaan seuran omalla osuudella, säätiön tuella ja liiton resurssoinnilla. Kokonaiskulut ovat 1200e, josta seuran osuus 300e, liiton osuus 600e ja säätiön tuki 300e. Huomioitavaa on, että pienet seurat voivat hyödyntää tutorhanketta myös yhdessä toisen seuran/seurojen kanssa, jolloin kustannus seuraa kohden jää kohtuulliseksi. Mielestäni on tärkeää, että seurajohto on mukana ohjaajien/valmentajien tutorprosessissa (dokumentointi, palautteet, osallisuus, raportit).

3. 1-tason koulutus, myös tilauskoulutuksina takaa myös pienten seurojen mahdollisuudet.

Viime vuosina säätiö on tukenut 1-tason koulutusta lähinnä tilauskoulutuksina, koska se mahdollistaa myös pienten seurojen resursseilla 1-tason kouluttautumisen ja eri puolilla Suomea.

4. 2–3 tason koulutus on tärkeää jatkokoulutusta

Pitkien ja kalliiden koulutusten (2–3 tasot) tukemista on tärkeä jatkaa. Tukisummat ja osuus kokonaispotista päätetään vuosittain. Voimistelusäätiön tukea tai muuta merkittävää apurahaa saaneiden seurojen tukeminen jätetään ulkopuolelle. Samoin miehet.

5. ”Avusta oikein” koulutus maksuttomana jäsenseurojen ohjaajille säätiön tuella

Tämä on uusi koulutus, jota säätiö tukee. Koulutuksen tavoitteena on oppia oikea ja turvallinen avustustekniikka sekä voimistelun perusliikkeisiin että haastavampiin akrobaattisiinliikkeisiin. Koulutus sopii lajista riippumatta kaikille lasten ja nuorten ohjaajille ja valmentajille.

6. Voimistelukulttuurin tukeminen

*Säätiö on toiminta-ajatuksensa mukaisesti ja resurssien puitteissa halunnut tukea koulutusten lisäksi muutakin voimistelukulttuuria. Tästä esimerkkinä mm. Tampereen Gymnestradan seurapalkinnot vuonna 2021, Vantaan Voimisteluseuran Ajattomien Washingtonin esiintymismatka 2017, apuraha Saksan Turnfestiin, Peppi Häggblomin muistonäyttely ”Elämä on aaltoliikettä”, Törnävän Tyttöjen arkistointihanke sairaalamuseoon.

*Lisäksi säätiö järjestää yhdessä liiton kanssa kunniajäsenien tapaamisia lähes vuosittain.

*Liisa Orkon rahaston siirryttyä säätiön hallinnoitavaksi tukea tullaan jakamaan myös kiltatoimintaan.

7. Keskustelussa ollutta, johon säätiö voi jatkossa panostaa

***Kenttäkoreografioiden** osaamisen tukeminen joko lähi- tai etäkoulutuksin tai esimerkiksi dokumentoimalla viimeaikaisten kenttäohjelmien koreografiat, niiden suunnitelmat ja prosessit ja kokeneiden koreografien vinkit.

***Soveltavan voimistelu koetaan tärkeäksi**

Ohjaajien ja valmentajien osaamisen kehittäminen erilaisten liikkujien kohtaamisessa ja ohjaamisen soveltamisessa asiantuntijajärjestöjen tilauskoulutuksina.

Säätiössä näytettiin vaaleanvihreää valoa. Päätöksiä tehtäessä, kun pilottivaiheen kokemuksista saadaan lisää tietoa ja dokumentointia.

Kysymyksiä Sanna Heikkilälle

Sanna Heikkilä

Suomen Voimistelu- ja Liikuntaseurat ry:n ja Suomen Voimistelu-liiton talouspäällikkö 1997- sekä SNLS taloudenhoitajana 1997-

*Miten apurahaprosessi on toimi-
kaudellasi muuttunut?*

Apurahaprosessi on pysynyt aika lailla samanalaisena ja liiton koulutuksista vastaavien toimihenkilöiden roolina on ollut käytännön työ apurahojen hakemisprosessissa ja tiedottamisessa. Tämän takia seurojen näkökannalta apurahojen myöntäjä on joskus voinut sekoittuakin liitoksi. Alkuvuosina tuki kohdistui laajemmin seurakenttään kuin 2010-luvusta eteenpäin, jolloin apurahoista merkittävin määrä on myönnetty kalliimpiin 2-3 tason koulutuksiin joita voi hyödyntää vain rajattu määrä seuroista. Liittojen yhdentymisen myötä 2005 lähtien myös SVL:sta siirtyneet seurat pystyivät hakemaan apurahoja, yhtäläisesti ”vanhojen” Svoli-taustaisten seurojen kanssa.

Viime vuosina on yleistynyt se, että myönnetty apuraha jää käyttämättä. Se kuvanee nykyistä seuratoimintaan, jossa valmentajien ja ohjaajien vaihtuvuus on tiuhaa, eikä sitoutuminen toimintaan ole syystä tai toisesta entisenlaista. On myös pohdittu, onko säätiön apuraha-uutisointi hukkunut tiedotteiden ja sähköpostien mereen, kun hakemusten määrä on ollut laskusuunnassa.

Viime vuosina apurahat ja -hyöty on pyritty kohdistamaan kokonaan seurojen toimintaan. 2000-luvun alussa apurahoja jaettiin enemmän liitolle, joka aktiivisesti niitä haki eritasoihin hankkeisiinsa. Tuki olikin tarpeen koska 1990-luvun jälkipuoli oli liitolle taloudellisesti vaikea mm. tappiollisten suur tapahtumien takia. Tuolloin myös säätiön lyhytaikai-

nen lainoitus liitolle oli merkittävä tuki ja apu, ennen kuin talous saatiin tasapainotettua.

Mitä on varainhoito aikana, jolloin taloudelliset suhdanteet muuttuvat arvaamattomasti?

Pitkän perspektiivinsä takia säätiö on kärsivällinen ja hätiköimätön sijoituksissaan, joten siinä toimivien ei tarvitse menettää yöunia markkinoiden heiluessa ja suhdanteiden vaihdellessa. Olennaista on, että sijoitus-suunnitelma on tehtynä ja sitä noudatetaan. Hajautus on tietysti tärkeintä niin kuin kaikessa sijoittamisessa. Luotamme ammattilaisten varainhoitajien asiantuntemukseen mutta olemme halunneet pitää päätösvallan sijoituksista viime kädessä säätiöllä itsellään, siten myös mielenkiinto sijoittamiseen säilyy. Jälkiviisasteluna voi miettiä, millainen säätiön asema olisi nyt, jos Nokian osakkeiden myynnin kanssa olisi aikoinaan odotettu muutama vuosi. Voimisteluliiton alla toimineen Liisa Orkon rahaston Nokian osakkeita myytiin ajallisesti onnekaasti, jolloin sekä rahaston pääoma ja apurahojen summat moninkertaistuivat. Tästä keväästä v 2024 alkaen myös Orkon rahasto noin 0,5 miljoonan sijoitusomaisuudellaan on ollut osa Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiötä. Voimisteluliiton kevätkokouksen yksimielisellä päätöksellä rahasto lahjoitettiin Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiölle, jossa sitä hallinoidaan omakatteisena rahastona.

LÄHDELUETTELO

Naisvoimistelupäivärahasto, NVP-rahasto

Suomen Urheiluarkisto:

SNLL, hallituksen pöytäkirjat 1923-1972

SNLL:n hallituksen pöytäkirjan liitteitä 1953-66

SNLL:n historiikin käsikirjoitukset

I-osa 1896-1929

II-osa 1930-1944

SNLL:n historia, Naemi Levaksen käsikirjoitus

Painotuotteita, esitteitä

Kisakentät 1924, 1925

Irja Kleemola; Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto 1896-1976

Patentti- ja Rekisterihallituksen neuvonta ja palvelu

Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö, SNLS

Suomen Urheiluarkisto;

Säätiön toimintakertomukset v. 1976-1993

Säätiön pöytäkirjat 1996-2023, toimintakertomukset 2004-2023

Patentti- ja Rekisterihallituksen neuvonta

SUOMEN NAISTEN LIIKUNTAKASVATUSSÄÄTIÖN SÄÄNNÖT, hyväksytty 2024

- 1§ Säätiön nimenä on Suomen Naisten Liikuntakasvatussäätiö sr. ja kotipaikkana Helsingin kaupunki.
- 2§ Säätiön tarkoituksena on edistää Suomen Voimisteluliitto ry:n tekemää naisten voimistelu- ja liikuntakasvatustyötä. Tarkoitustaan säätiö toteuttaa kaikilla sen tarkoitusta hyödyttävillä toimintamuodoilla, erityisesti tukemalla naisten osallistumista voimisteluun ja liikuntakasvatukseen liittyviin erilaisiin kursseihin ja tapahtumiin, jakamalla apurahoja naisten voimistelu- ja liikuntakasvatusopiskelua varten sekä harjoittamalla julkaisutoimintaa.
- 3§ Säätiön peruspääoma on 15.136,91 euroa. Peruspääoma on säilytettävä vähentymättömänä, mutta sen tuotto saadaan käyttää säätiön tarkoituksen toteuttamiseen. Säätiön varat on sijoitettava suunnitelmallisesti.
- 4§ Säätiöllä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä muillakin säätiölain sallimilla tavalla kartuttaa omaisuuttaan. Testamenttina ja lahjoituksina saatuja varoja on hoidettava ja käytettävä lahjoittajien antamien määräysten mukaan.
- 5§ Säätiölle peruspääoman lisäksi kertyvistä varoista muodostetaan käyttörahasto, jonka pääoma ja tuotto voidaan säätiön hallintoelinten määräämällä tavalla käyttää säätiön tarkoitusten toteuttamiseen.
- 6§ Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa ja sitä edustaa sen hallitus. Hallituksen varsinaiset jäsenet ja varajäsenet valitsee säätiön hallitus syyskokouksessa. Säätiön hallitukseen kuuluu kuusi varsinaista jäsentä ja enintään kolme varajäsentä, joista vuosittain on erovuorossa kaksi varsinaista jäsentä ja enintään yksi varajäsen. Hallituksen jäsenen toimikausi on kolme vuotta ja alkaa valintaa seuraavan kalenterivuoden alusta. Sama henkilö saa olla hallituksen varsinaisena jäsenenä korkeintaan kolme kolmi-vuotiskautta. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kalenterivuodeksi kerrallaan.

Säätiön hallitus voi valita joko keskuudestaan tai ulkopuoleltaan taloudenhoitajan ja muut mahdolliset tarvitsemansa toimihenkilöt.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kolmen jäsenen tai varajäsenen saapuvilla ollessa. Kutsu hallituksen kokouksiin toimitetaan kirjallisesti tai sähköpostilla hallituksen jäsenille vähintään viisi päivää ennen kokousta. Muut tiedonannot hallituksen jäsenille toimitetaan samalla tavalla.

- 7§ Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja yhdessä hallituksen jäsenen tai hallituksen siihen oikeuttaman säätiön toimihenkilön kanssa, aina kaksi yhdessä.
- 8§ Säätiön hallitus kokoontuu kevätkokoukseen viimeistään huhtikuussa. Kevätkokouksessa käsitellään seuraavat asiat:
- 1) esitetään säätiön edellisen kalenterivuoden tilinpäätös ja toimintakertomus
 - 2) esitetään tilintarkastuskertomus
 - 3) päätetään tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta sekä toimenpiteistä, joihin tilintarkastuskertomus saattaa antaa aihetta
 - 4) muut kokouskutsussa mainitut asiat

Säätiön hallitus kokoontuu syyskokoukseen viimeistään marraskuussa.

Syyskokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

- 1) valitaan hallituksen jäsenet
 - 2) valitaan yksi KHT- tilintarkastaja ja yksi varatilintarkastaja tarkastamaan seuraavan tilikauden tilejä. Jos tilintarkastajaksi valitaan KHT- tilintarkastusyhteisö, varatilintarkastajaa ei tarvitse nimetä.
 - 3) päätetään seuraavan vuoden toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta
 - 4) muut kokouskutsussa mainitut asiat
- 9§ Hallituksen jäsenille voidaan kokouksista maksaa kohtuullinen palkkio.
- 10§ Säätiön toimintavuosi ja tilikausi on kalenterivuosi. Säätiön tilinpäätös on annettava tilintarkastajalle tarkastettavaksi maaliskuun 15. päivään mennessä ja tilintarkastajan tulee antaa kertomuksensa maaliskuun loppuun mennessä.
- 11§ Hallituksen on täytettävä säätiölaissa ja muussa säätiötä velvoittavassa sääntelyssä säätiölle asetetut raportointi- ja rekisteröintivelvoitteensa.
- 12§ Säätiön sääntöjä voidaan muuttaa, mikäli vähintään viisi hallituksen jäsentä sitä kannattaa. Jos sääntöjen 2§ tarkoitusta muutetaan, tulee kaikkien hallituksen varsinaisten jäsenten sitä kannattaa. Sääntömuutokseen on saatava patentti- ja rekisterihallituksen vahvistus.
- 13§ Päätös säätiön purkamisesta on pätevä, mikäli vähintään viisi hallituksen jäsentä sitä kannattaa. Jos säätiö purkautuu tai lakkautetaan, on säätiön jäljellä olevat varat käytettävä hallituksen päättämällä tavalla naisten voimistelu ja liikuntakasvatustyön tukemiseen Suomessa.